

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 9 / CPL / 11.06.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CPL\09CPL\

Fitxer 09CPL1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 251

Comissió de Política Lingüística

Sessió 9, dimecres 11 de juny de 2025

Presidència de la Il·lma. Sra. Anna Feliu i Moragues

Sessió 9 de la CPL

La sessió de la Comissió de Política Lingüística (CPL) s'obre a ****. Presideix Anna Feliu i Moragues, acompanyada del vicepresident, Guillem Sánchez Prat, i de la secretària, Maria Pilar Castillejo Medina. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Imma Ferret Raventós](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [Gisela Navarro Fuster](#) i [Joaquim Paladella Curto](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Lluís Puig Gordi](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Mònica Sales de la Cruz](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#), [Mar Besses Casanovas](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Política Lingüística amb el conseller de Política Lingüística sobre el Pacte Nacional per la Llengua (tram. 355-00079/15). Sessió informativa.

2. Proposta de resolució sobre la promoció i la normalització del català a les xarxes socials i a les plataformes digitals (tram. 250-00285/15). Anna Navarro i Descals, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 85; esmenes: BOPC 187, 41).

La presidenta

Vinga, doncs bon dia, donem inici a aquesta Comissió de Política Lingüística i en primer lloc demanàrem als grups si tenen alguna substitució que vulguin comunicar.

Carme Renedo i Puig

El senyor Francesc de Dalmaes substitueix la Mònica Sales, i el senyor Agustí Colominas substitueix el conseller Lluís Puig.

La presidenta

D'acord, cap altra? Molt bé, doncs a continuació donaríem la paraula al conseller de Política Lingüística, perquè faci l'exposició sobre el Pacte Nacional per la Llengua per un temps de trenta minuts.

(L'exposició del conseller és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Ara sí? Doncs moltes gràcies, presidenta, membres de la Mesa, diputats, diputades, senyores i senyors, moltes gràcies per la seva presència avui aquí. Comparec a petició pròpia a la Comissió de Política Lingüística, per presentar en aquesta seu parlamentària el Pacte Nacional per la Llengua, atès que era un dels objectius de la legislatura i que té una rellevància, entenc jo, suficient com perquè sigui compartit i debatut, analitzat en companyia de vostès. Deixin-me començar recordant l'origen del Pacte Nacional per la Llengua.

El Pacte Nacional per la Llengua té el seu origen en el..., és fruit de la Resolució 102/XIV, sobre l'orientació política general del Govern, del 30 de setembre del 20vint-i-un . Va ser aprovada per un 85 per cent del Ple del Parlament de Catalunya, i el seu objectiu era promoure un pacte nacional que proporcioni el màxim suport social i institucional al desenvolupament de les polítiques necessàries pel que fa a l'ús i el coneixement de la llengua catalana, i que faci del català un instrument de coneixement i cohesió social.

Aquest moment, aquesta resolució, és de fet el tren de sortida del Pacte Nacional que, de forma sintètica, ha seguit aquest procés. L'any 20vint-i-un va haver en primer lloc la resolució i tot sota es va encarregar un informe acadèmic a un conjunt d'especialistes de diverses universitats i de l'Institut d'Estudis Catalans, perquè fessin un primer diagnòstic de la situació. Aquest primer diagnòstic va aparèixer publicat ja el 2022, amb el títol d'Un Marc Sociolingüístic Igualitari per la Llengua Catalana, i va servir com a punt de partida, com a element de base per poder engegar el procés participatiu.

El procés participatiu es va dur a terme arreu del territori, hi va haver sessions de tipus diferents, d'una banda hi va haver sessions temàtiques, d'una altra banda hi va haver sessions territorials, es va anar recollint la participació de col·lectius diversos i, a més a més, es va fer una recollida intensiva de propostes i d'aportacions, tant de forma presencial com en línia, amb més de 2.500 propostes. És un dels processos participatius amb més participació de la història de la Generalitat.

Totes aquelles propostes es van recollir, es van analitzar, es va fer la síntesi de les recomanacions i es va generar un primer text d'esborrany que es va anar sotmetent a diversos processos de negociació. Com saben, el procés electoral del 2024 va aturar les negociacions del Pacte Nacional per la Llengua i acabat el procés electoral i un cop hi va haver un nou govern, hi havia un acord d'investidura de culminar el pacte i finalment vam arribar al 13 de maig final, en què es va dur a terme la signatura del pacte.

Què representa el Pacte? El Pacte és, com deia, és un procés participatiu, és un procés multidisciplinari, és un procés aprofundit per tal d'entendre quina és la situació de la llengua i què és el que hem de fer per poder millorar-la. Parteix, i ja

partia des de l'inici de la constatació que el català tenia tota una sèrie de reptes i, per tant, el que es va treballar és per veure quins eren aquests reptes. Per tant el pacte és, en primer lloc un diagnòstic de la situació actual de la llengua, i és un diagnòstic que aplega els reptes de la llengua en cinc grans famílies de factors. En primer lloc, factors polítics i legals.

És una evidència que el català encara no és una llengua plenament oficial de iure i de facto i per això, per exemple, s'està negociant perquè ho siguin les institucions europees. Però no només tenim aquests factors, tenim d'altres factors. Tenim factors econòmics i sociodemogràfics. Estem en un moment ara mateix de ràpid creixement sociodemogràfic que, òbviament, aquí i a qualsevol altre lloc del món genera unes necessitats i uns reptes de tipus lingüístic. Hi ha factors tecnològics, factors audiovisuals i digitals. Les revolucions successives que hem estat vivint han incrementat la pressió sobre les llengües mitjanes i petites en favor sobretot de l'anglès, però també d'altres llengües, entre les quals també el castellà. I això, òbviament, té un impacte en l'ecosistema lingüístic català.

I canvis culturals i canvis ideològics. El mateix fet que s'hagi incrementat la mobilitat de les persones arreu del món ha generat una relació de les persones amb les llengües i amb l'arrelament, que no és la mateixa que hi havia fa cent anys, i això genera disfuncions que cal abordar. I, finalment, les limitacions de les polítiques lingüístiques aplicades al llarg dels últims quaranta anys a favor de la llengua catalana. Sempre s'ha sostingut que a Catalunya no és que no s'hagi fet res, però, ateses les dades que tenim, no s'ha fet prou. Jo crec que simplificar d'aquesta manera pot generar un consens bastant ampli. És a dir, comparat amb altres territoris del conjunt d'Europa s'ha de reconèixer que s'ha actuat, però les tendències que tenim ens mostren que no n'hi ha hagut prou.

El pacte implica també, i crec que això és important, un punt d'inflexió en les polítiques lingüístiques i això ho explicaré una mica més d'ara endavant. Però el punt d'inflexió ve marcat per diversos motius però, essencialment, reconeixem que la situació no és tan falaguera com havíem pensat i decidim que hem d'actuar d'una forma més eficaç i millor. El pacte també és un full de ruta, d'aquí fins l'any 2030. Hem identificat els factors, hem identificat una sèrie d'objectius i plantegem maneres

d'avançar cap a aquests objectius. I, finalment, el pacte també és un compromís per tots els signants.

Vull dir, ja des d'ara, que de vegades parlem del pacte només com el procés de signatura. A mi m'agrada més parlar del que ha representat el pacte des del moment de la seva elaboració fins ara. Perquè des del moment que vam començar a treballar sobre el pacte hem fet aflorar tota una sèrie de reptes dels quals no estàvem parlant. El fet, per exemple, que hi havia problemes lingüístics a les institucions sanitàries era un tema del qual no parlàvem. I això ha aparegut al llarg del pacte, va sortir a les sessions participatives i el fet que hi havia tot de persones que es troben que no podien ser ni entesos al sistema sanitari, això ja és un dels resultats del pacte, del procés d'elaboració que hem fet entre moltes i moltes persones.

Com s'estructura el Pacte Nacional per la Llengua? Essencialment s'estructura en nou horitzons i vint-i-un àmbits. Nou grans horitzons, que ens permeten abraçar el que és el conjunt de l'experiència humana en una societat com la nostra. Si estiguéssim en una altra conjuntura espaciotemporal hi hauria altres aspectes a veure, però creiem que aquests nous horitzons ens permeten veure què afecta la vida de les persones en el nostre dia a dia i vint-i-un àmbits en els quals hem segmentat aquests nou horitzons.

Jo ara revisaré aquests horitzons i passaré per sobre dels àmbits, no els sotmetré a una revisió de tots i cadascun dels àmbits, però..., i començaré pel primer horitzó. El primer horitzó que ens hem marcat és fer una política lingüística que permeti superar els reptes a què s'enfronta la llengua catalana. I això implica assumir una sèrie de principis de treball. Entre aquests reptes hi ha fer una actuació transversal i coordinada.

La política lingüística no es pot fer ni des d'una direcció general, ni des d'una secretaria. S'ha de fer de forma transversal i coordinada, des de tot el Govern i més enllà del Govern, perquè cal una visió global de la política lingüística. No són només les administracions, també és el món de l'empresa, és la societat civil, és l'educació, és el món de la cultura. Tots aquests àmbits són crucials per tal d'aconseguir un ecosistema lingüístic que faci que la llengua pugui tenir unes perspectives de futur sòlides.

Un tercer element que creiem que és important és el de la planificació. Massa sovint les polítiques lingüístiques que s'han dut a terme han estat polítiques reactives. El que plantejem, i per això ho estem fent amb el Pacte Nacional per la Llengua, és una planificació per veure de quina manera anem superant els obstacles i anem assolint els objectius.

També una visió estructural. I quan dic estructural és intentar anar a l'arrel dels problemes. Sovint en política lingüística el que s'ha fet és, davant dels reptes, aplicar solucions més superficials, com anar només al final dels símptomes. Quan parlem d'una visió estructural implica assumir que cadascun dels reptes que té...

Fitxer 2

la llengua s'han d'analitzar des de la base dels reptes d'on sorgeixen, per tal de poder-hi posar solució. Un altre dels elements ha estat els objectius explícits, transparents i avaluable. Això crec que és bo que les polítiques es puguin fer a mitjà termini i que, per tant, puguem plantejar-nos uns objectius que siguin avaluable, discutibles, sigui el responsable de la política lingüística que sigui.

Òbviament, aquest horitzó també planteja que hi ha d'haver més capacitat d'acció i, per garantir aquesta capacitat d'acció, no només hi ha hagut la creació de la Conselleria de Política Lingüística, sinó que s'acorda que aquesta conselleria es mantindrà al llarg de tot el període de vigència del Pacte Nacional per la Llengua.

I, finalment, com que les polítiques sovint poden quedar en declaracions si no van acompanyades d'allò tan important que és el pressupost, s'ha marcat un llindar mínim d'inversió en política lingüística, que és de 200 milions d'euros. Aquest llindar és un llindar, com tots, discutible, però, en tot cas, ens mostra un creixement significatiu del que han estat les polítiques lingüístiques de l'última dècada. Com poden veure, des del moment que vam començar a entomar el repte del Pacte Nacional per la Llengua, vam pujar de forma significativa, però recordo que l'any 2021 estàvem a 128 milions d'euros pel conjunt de totes les polítiques lingüístiques de la Generalitat, i ara, l'any 2025, superarem els 250 milions d'euros del Pacte Nacional per la Llengua, perquè hi ha coses que queden fora. Per exemple, occità, llengua de signes, etcètera.

El segon gran horitzó que hem marcat és una llengua que creix en nombre de parlants, tant de coneixedors com d'usuaris de la llengua. Plantejo el marc demogràfic en què ens movem. És un marc d'un alt creixement migratori i de baixa natalitat. Els dos elements són centrals a l'hora de preveure l'evolució de la comunitat lingüística, i el creixement migratori ha estat especialment important al llarg dels últims anys, després de la pandèmia. Hem plantejat un objectiu que creiem que és ambiciós, és aconseguir un mínim de cent mil parlants cada any, i això implica, d'una banda, guanyar coneixedors de la llengua, però això implica també guanyar usuaris de la llengua.

No n'hi ha prou de tenir gent que tingui competència de la llengua. El que volem és incorporar-los a l'ús de la llengua des d'una perspectiva pluralista, perquè sabem perfectament que qui s'incorpora a l'ús d'una llengua no pot passar de zero a cent. És impossible, això no passa. Però el que sí que volem és que quedi clar que el nostre objectiu és incorporar usuaris actius de la llengua. Dic de vegades que aquest objectiu és molt ambiciós, per què? Perquè fins ara, l'últim quinquenni, en què havíem crescut respecte al quinquenni anterior, l'últim quinquenni vam tenir un creixement de cinquanta mil coneixedors anuals i 25.000 usuaris anuals. Per tant, els reptes que ens hem posat, com veuen, són molt elevats.

Ara bé, a part d'ambiciosos, és un repte que creiem necessari, perquè si la mitjana de creixement de la població –és una mitjana que pot anar variant segons els anys–, però de l'última dècada, se situa una mica per sota dels cent mil, amb cent mil parlants cada any, aconseguiríem no només aturar els retrocessos percentuals, sinó incrementar, o sigui, tenir guanys percentuals. Dic, per tant, que és necessari, i crec que és factible, si som capaços de generar les sinèrgies i la coordinació necessària.

Tercer, horitzó. Una llengua plenament oficial de iure i de facto a les institucions públiques, a les empreses i als serveis. Jo crec que la majoria de la població de Catalunya, que no està especialitzada en dret lingüístic, entén que una llengua oficial és una llengua que pots utilitzar en la teva vida quotidiana, en les relacions no només amb l'Administració, sinó amb els serveis públics i també en el món econòmic i privat. Des d'aquest punt de vista, hem plantejat vuit àmbits en els quals creiem que s'ha de millorar la situació de la llengua per tal que esdevingui plenament oficial, de iure

i de facto. Són àmbits on la presència del català és absolutament diferent, no té res a veure la Generalitat o els municipis amb les institucions europees o amb l'administració de la justícia.

Per tant, cadascun d'aquests àmbits demana les seves actuacions. És més, hi ha àmbits que són de competència directa de la Generalitat. Hi ha àmbits que no són competència directa de la Generalitat i, per tant, el que volem aconseguir amb aquest pacte és concertar el màxim de voluntats per aconseguir moure les palanques necessàries perquè aquests àmbits també entrin en la línia de garantir l'oficialitat plena, de iure i de facto, de la llengua catalana.

Per tal d'aconseguir aquests objectius hi ha tota una sèrie de mesures, per exemple, estem revisant l'aplicació de les clàusules lingüístiques, estem, per ajudar els municipis, elaborant models de plans municipals d'impuls al català, beques per la formació de jutges, estem treballant, com és obvi, per l'oficialitat del català a les institucions europees, s'ha dut a terme una nova edició de cursos de llengua per a professionals sociosanitaris i s'està treballant en un nou curs d'acollida de professionals sociosanitaris per tal que, si són contractats de fora, des del primer dia sàpiguin en quina societat es mouen i quins són els drets i els deures lingüístics. S'ha publicat molt recentment una guia per a l'elaboració de plans lingüístics pels centres hospitalaris.

Horitzó 4. Un model educatiu de protecció de la infància i l'adolescència i una universitat que garanteixin el ple accés a la llengua i impulsin l'apreciació i l'ús i esdevinguin una eina potent de cohesió social. Essencialment, hi ha dues grans potes en aquest horitzó, que és, d'una banda, el terreny de l'educació, però, òbviament, la formació professional i el terreny de les universitats. El Pacte Nacional per la Llengua aposta per preservar el català com a llengua d'ús normal del model lingüístic educatiu, i el Pacte Nacional per a la Llengua, a més a més, és un compromís de, en l'eventualitat que calgués dur a terme modificacions d'aquest model, que aquestes modificacions es facin amb el consens dels partits i les entitats que han defensat històricament el model d'escola catalana. Però, evidentment, amb això no n'hi ha prou, hem d'anar molt més enllà.

El món de l'educació va dur a terme, va fer els deures de forma raonablement correctes al començament de la transició, cap als anys vuitanta vam veure quins eren els reptes que teníem i vam ser capaços de desenvolupar un model que significava un avenç substancial pel que era la llengua. Vam tornar a fer-ho amb l'arribada de les primeres grans immigracions estrangeres, a partir dels anys 2000, és el moment que siguem capaços de fer això mateix una altra vegada. I per fer això necessitem revisar la formació sobre immersió pel professorat, òbviament hem d'incrementar les aules d'acollida i les aules d'acceleració i reformar-les en tot allò que calgui. Són bones eines, però s'han de millorar. Hem de reforçar els plans d'entorn, ensenyar i implantar un programa de competència lectora, etcètera. Les mesures les tenen vostès al pla.

I pel que fa a les universitats, hem de continuar treballant amb el Pla d'enfortiment de la llengua catalana en el sistema universitari de recerca, que es va fer amb el consens de les universitats, i que ja és dels primers elements que neix amb l'esperit del pacte de treballar per la llengua, i hem definit la noció de graus lingüísticament estratègics, és a dir, aquells graus en què col·lectivament considerem que és de sentit comú que si algú ve a estudiar a Catalunya, i es passa sis anys estudiant a Catalunya, quan es formi, en acabat d'haver estudiat sis anys a Catalunya o cinc anys a Catalunya, o quatre anys a Catalunya, tingui les competències necessàries per poder treballar a Catalunya, des d'un punt de vista lingüístic.

El cinquè horitzó és el que té a veure amb l'aprenentatge i l'ús de la llengua entre les persones adultes, en societats amb processos migratoris importants, les persones adultes demanen, necessiten unes vies d'accés a l'aprenentatge de la llengua que hem estat proporcionant al llarg d'aquests anys per una sèrie de vies, però que òbviament no són suficients. Per tant, què estem fent? Estem reestructurant el sistema d'acollida i de difusió del coneixement i de l'ús de la llengua entre les persones adultes amb el relançament del Consorci. Estem contractant més de cent professors nous i un augment de jornada de més de seixanta.

Hem de facilitar l'aprenentatge de la llengua que vagi més enllà del que és les aules i tenim programes, per tant, per fer aquest acompanyament, per generar usuaris autònoms. L'ampliació dels actors per fer cursos i ara també en parlaré un moment,

sindicats, entitats, col·legis professionals, etcètera. La renovació de la docència, necessitem tenir una docència més adaptada a les tipologies d'alumnes que ens arriben, i que no són els alumnes que havien arribat els vuitanta, ni tan sols ben bé els que van arribar al començament dels 2000.

Estem treballant, i poso un exemple molt concret, en el nivell A1. El nivell A1 fins ara era una baula feble de la cadena d'acollida, perquè està pensat sobretot per persones que ja dominaven el castellà, quan tenim una part significativa de la gent que arriba a Catalunya que no té aquest coneixement i, per tant, estem preparant tant el Decret com el curs i la prova de nivell A1 que fins ara no existia, per poder facilitar els processos d'acollida, etcètera.

Sisè horitzó. Un món del treball que impulsa l'ús, l'aprenentatge i l'acreditació de la llengua. Les persones que migren, migren bàsicament perquè a casa seva tenen unes condicions de vida que no són les adequades i migren a llocs on volen millorar la seva vida i això implica passar per l'àmbit laboral. Necessitem que la feina, que és un àmbit de socialització bàsic en qualsevol societat, torni a ser un àmbit de socialització lingüística que permeti l'aprenentatge, l'apreciació i l'ús de la llengua catalana. I aquest és un dels canvis importants que estem introduint.

Volem, amb patronals, amb sindicats i amb tots els actors del món del treball, volem que el món del treball sigui partícip d'aquesta incorporació al coneixement i a l'ús de la llengua i això ho farem creant aquest juny el Grup de treball específic del Consell del Diàleg Social per al foment de la llengua. Encarregarem un informe al CTEC sobre les vies de finançament de cursos de català a l'empresa, a partir de fons de formació estatals i europeus. Però a més hem d'impulsar l'ús de la llengua, i això ho fem tant amb el suport de les empreses perquè elaborin plans de gestió lingüística, com amb la traducció de les normes laborals, de documentació laboral en català, que és una cosa que ens demanen molt des dels sindicats i des de la patronal, perquè a l'hora de fer les negociacions col·lectives el català sigui una eina utilitzable des del primer moment.

El setè horitzó té a veure amb l'oferta cultural i comunicativa. Una cultura i una comunitat lingüística que vulgui projectar-se cap al futur necessita tenir una oferta que sigui rica, que sigui variada i que sigui atractiva per tots els públics, perquè el

que no podem fer és deixar part dels nostres públics sense presència del català. Per què? Perquè sense aquests referents, en una situació en què hi ha òbviament competició entre llengües diverses, entre productes lingüístics diversos, deixar sense referents lingüístics, sigui una generació o sigui un col·lectiu, implica el risc que abandonin la llengua i que quedin, per tant, al marge del català.

Això ho dic tant per l'oferta comunicativa i informativa com pel que és l'oferta cultural. I aquí, de mesures en tenen tot un seguit, detallades per l'any 2025 al Pla, però ja veuen que hi ha, des de l'elaboració d'un pla d'impuls del català en l'àmbit audiovisual, la línia de suport que aquesta ja havíem començat ja als musicals de gran format, l'impuls del doblatge dels videojocs o, per exemple, l'impuls de les biblioteques com a punt per a la millora de la connexió amb la llengua catalana per part de persones novvingudes.

El vuitè horitzó és l'horitzó de llengua compartida i equipada pels reptes contemporanis. El català, és una obvietat, que no només és la llengua de Catalunya, és la llengua pròpia del conjunt de territoris de la llengua catalana i necessitem intensificar la coordinació amb aquests territoris. Òbviament, aquesta coordinació depèn tant de les autoritats que hi hagi en cada moment, que són d'aquests territoris, com de la connexió que es pugui establir amb la societat civil. Per tant, incrementarem el suport i les activitats de l'Institut Ramon Llull. Volem també donar suport a l'ensenyament del català per part de les comunitats catalanes a l'exterior. En el món globalitzat, el que tenim és famílies catalanes o famílies mixtes, que viuen a l'estranger i que volen que els seus fills també tinguin aquest dret a l'accés a la llengua, tant per si tornen, com per si es converteixen en els nostres millors ambaixadors de cara al futur a l'estranger.

Aquesta línia de suport va lligada amb una altra línia, que és la de treballar per la normativa, els recursos lingüístics i la qualitat de la llengua. Des de la Conselleria donem ple suport a...

Fitxer 3

l'elaboració del nou diccionari normatiu de l'Institut d'Estudis Catalans, que està plantejat de manera global per tot el territori que, de fet, genera una nova manera

d'entendre el que és la llengua estàndard, en què posa èmfasi no només en allò que s'ha d'usar, sinó també en allò que s'ha d'entendre per tal de fer la llengua estàndard més amable pels parlants de qualsevol racó del territori. Li donem també suport a l'Observatori de la Qualitat Lingüística i, finalment, per fer tot això, òbviament, el terreny de les tecnologies lingüístiques i la intel·ligència artificial és cabdal.

Estem desenvolupant una estratègia per impulsar el català en l'àmbit digital. De fet, hem creat una direcció general de política lingüística en els àmbits tecnològics i audiovisuals, perquè considerem que les eines digitals són cabdals per poder assegurar el futur de la llengua. I estem treballant en la generació d'eines, aplicacions d'aprenentatge de llengua, d'assistents de conversa, etcètera.

Finalment, el novè horitzó és l'horitzó d'una societat compromesa amb la llengua. No hi haurà llengua sense societat. Per tant, els parlants són els que tenen l'última paraula pel que fa a l'ús de la llengua i volíem dedicar un horitzó a donar suport, d'una banda, als col·lectius específicament més necessitats i, per una altra banda, a àmbits de socialització com l'esport, les comunitats religioses, la cultura popular, el teixit associatiu, etcètera. Formarem, per tant, personal d'empreses i entitats de lleure educatiu en sensibilització lingüística, potenciarem el cicle de cinema infantil en català, impulsarem el programa de foment del català en l'àmbit esportiu, conjuntament amb la Conselleria d'Esports, executarem un pla de foment del català en les comunitats religioses, etcètera.

Vaig acabant. Com desplegarem el pacte? Ho sintetitzo en quatre grans línies de treball. D'una banda, extensió. Voldríem que el pacte, que ha estat una feina col·lectiva, incrementés al màxim el seu perímetre polític, perquè creiem que els objectius del pacte són compartibles per la immensa majoria de la societat catalana i, per tant, també dels seus representants.

En segon lloc, òbviament, hem de créixer estructurant el desenvolupament del pacte, i això implica un programa de personal específic per al Pacte Nacional, i mecanismes d'interlocució amb departaments, amb municipis, per impulsar i coordinar les accions sectorials. Òbviament hem de fer, per tant, la implementació de les mesures i també estem treballant ja en el desenvolupament d'eines de seguiment, de mecanismes i indicadors de seguiment, i justament per ajuntament amb l'avalua, d'avaluació i de

correcció, perquè el Pacte Nacional per la Llengua anirà evolucionant. Tenim ara uns compromisos, tenim uns objectius, però a mesura que anem avançant segur que sorgiran nous reptes. Qui ens havia de dir que a finals del 2022 arribaria la intel·ligència artificial i ens capgiraria el món? D'aquests canvis en tornarem a tenir. Va haver-hi la Guerra d'Ucraïna i vam haver de dur a terme respostes específiques a un repte que no havíem tingut prèviament. Per tant, segur que haurem de treballar conjuntament per respondre als nous reptes.

A tall de conclusió. Entenc, entenem que el Pacte Nacional per la Llengua és la resposta a un repte de país, té un diagnòstic prou aprofundit, marca una metodologia de treball que és innovadora respecte al que s'havia fet fins ara, té un full de ruta amb objectius ambiciosos, necessaris i factibles, i és una invitació a construir un futur per la llengua i per la societat catalana, cadascú des del seu lloc.

Moltes gràcies per la seva atenció i estic a disposició seva per les preguntes que vulguin fer.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies, conseller. Molt ajustat en el temps, també s'agraeix. I a continuació, seria el Grup de Junts per Catalunya, amb la diputada Carme Renedo i Puig per fer la seva exposició.

Carme Renedo i Puig

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, conseller, moltes gràcies. Jo li volia comentar tres temes i d'aquests tres temes tinc quatre preguntes molt concretes. Una és sobre la localització dels centres, que és rellevant per augmentar els estudiants de català i que, descentralitzar els centres del Consorci per apropar-los al màxim al seu públic objectiu i prioritzar les zones on hi ha menors competències és un objectiu bàsic. Vostè ha parlat en la compareixença d'ampliació d'actors per fer cursos, com sindicats, entitats o col·legis professionals.

La veritat és que en realitat hi ha molts centres, moltes entitats que estan fent aquesta formació. Per tant, entenc que el departament hi ha reflexionat, però voldria saber quines són les mesures per garantir que aquesta formació, que és voluntària però que no és amateur, tingui un cert reconeixement i pugui ser més llaminera de

cara a les persones que necessiten aquesta formació. Per tant, aquesta seria una primera pregunta. Quines serien les vies? Quins són els mecanismes que ha contemplat o que s'està plantejant el departament?

Un altre tema és la llengua de signes catalana. Vostè va negociar una addenda en el pacte amb Fesoca, però les exigències de Acapps, l'altra gran entitat de la comunitat sorda, a criteri del seu departament la devien fer inviable. El sentit comú sembla dictar que tot allò que millori la situació dels socis d'Acapps acaba també millorant la situació dels socis de Fesoca, i que tot allò que millora la situació dels socis de Fesoca i de la llengua de signes no perjudica absolutament ningú.

Per tant, segona pregunta. Vostè ho veu així? I si és així, si ho veu així, per què s'ha plegat als desitjos de d'Acapps? No hi hauria hagut ni un problema ni un greuge, que és com ho viu Fesoca, si l'addenda s'hagués transformat en un pla de treball, en un programa, en un pla director, amb l'anunci d'uns objectius i unes vint o vint-i-cinc primeres mesures sobre la llengua de signes, com el Grup Parlamentari de Junts li va demanar fa set mesos. Pensem que és un error no haver-la inclòs en el pacte i que s'ha fet salat no aprofitant la data del 3 de juny, Dia de la Llengua de Signes Catalana, per presentar un pla alternatiu.

De fet, des del punt de vista lingüístic, no hi ha massa diferència entre la comunitat sorda i la resta de la societat catalana. A tot arreu hi ha de tot. Hi ha persones monolingües en espanyol i persones sordes monolingües en espanyol. Hi ha qui domina les dues llengües oficials, siguin o no persones sordes. Hi ha qui domina tres o més llengües i amb totes les combinacions possibles, català, castellà i anglès, català, castellà i llengua de signes, català, castellà, llengua de signes i francès. Ras i curt, totes les persones, sordes o no, tenen capacitat plurilingüe, sempre que es trobin en els entorns idonis i amb els recursos adequats.

Potser ens cal fer un pas endavant, avançar socialment, canviar l'enfocament i superar aquesta falsa dicotomia de llengua de signes-oralitat. Li proposem treballar per millorar les condicions de treball dels intèrprets, per formar el personal d'oci en la llengua de signes i en sensibilitat en la comunicació intermodal, en garantir professionals sords en l'educació dels infants sords, en utilitzar la llengua de signes com una llengua més als programes d'estimulació primerenca de zero a tres anys

als CREDA i a l'escola bressol i amb un llarg etcètera de mesures que es poden prendre, la tercera pregunta, som-hi, conseller, ens posem a treballar en aquest sentit?

I el tercer tema que volíem abordar és el Reglament d'estrangeria i l'adaptació que n'ha fet el Govern català. El Govern espanyol ha modificat amb un Real decret allò que coneixem com a Reglament d'estrangeria, i el Govern d'aquí ha publicat la Instrucció per adaptar-s'hi. I, sorpresa, en lloc d'avançar i regular els requisits mínims a exigir a la població nouvinguda, sembla ben bé que ja hem perdut un llençol. Des del 2017 s'exigia un certificat A2 a les persones que volien renovar el seu permís de residència. Ara es veu que en fan prou amb un A1. I per la resta de les situacions, s'ha mantingut l'A1.

Quarta pregunta. Creu el Govern que ja en fem prou? Del 13 de maig que es signa el pacte al 20 de maig que es publica la instrucció, què ha passat que expliqui aquesta renúncia, aquesta deixadesa o aquesta inhibició? Que potser no hi ha acord entre el seu departament i el de Drets Socials? Espero que no em contesti remetent-me a una nova instrucció, perquè ja sabem que aquesta és provisional, que serà màgica i ambiciosa per la llengua catalana. Si aquesta instrucció per aquest tema era una pròrroga transitòria i ha estat un pas enrere, entendrà que en desconfiem una mica.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, gràcies, diputada. A continuació serà el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb la seva portaveu, la senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Molt bé, moltes gràcies, presidenta i moltes gràcies també al conseller per la compareixença i les explicacions amb relació al Pacte Nacional per la Llengua i que celebrem poder-lo tenir, haver-lo aprovat i ara demanem que amb la màxima celeritat, ambició i exigència es compleixi i es faci el desplegament de totes aquestes mesures que ara ens explicava. De fet, quan parlem de llengua catalana ens agrada parlar de dos conceptes, de consens i d'ambició.

Consens, perquè entenem que justament la defensa, la protecció i la promoció de la llengua catalana ha de comptar amb un ampli consens al nostre país. Ens equivocàriem si es fes partidisme o féssim de la llengua catalana una eina per confrontar políticament. Això seria un error. Per tant, treballar des del consens, com és l'exemple del pacte i com s'ha treballat prèviament en aquest sentit.

I també ambició, pensar en gran, sobretot davant de les dificultats i amenaces i des de la màxima exigència. És justament en aquest context de dificultats de la llengua, les dades que ens va proporcionar l'enquesta dels usos lingüístics, les situacions de discriminació que encara patim, abans parlàvem bé de l'àmbit de la salut, però ho veiem també en altres àmbits de la societat, amenaces judicials, que hi són constantment i que vindran malauradament, discursos catalanòfobs, com també estem massa acostumats a sentir fins i tot en aquestes parets del Parlament, o les croades últimes contra l'oficialitat d'Europa, que tornem a denunciar des d'aquí, aquells que s'han vantat, s'han enorgullit d'anar en contra d'aquest reconeixement oficial.

Tot això ho denunciem, i davant de tot aquest cúmul d'amenaces i de dificultats, el Pacte Nacional per la Llengua creiem que és una molt bona eina, una eina de país. Per tant, celebrem que finalment hagi pogut estar aprovat i signat. Va començar, com vostè explicava, pel Govern anterior, pel Govern republicà, però fruit d'un consens parlamentari també molt ampli. Va formar part també del pacte d'investidura d'aquesta legislatura i ara és una realitat. Per tant, entenem que és una eina bona, necessària, que segueix treballant en base a aquest consens que li dèiem abans i eina de país davant d'aquestes amenaces.

I per això nosaltres no acabem d'entendre o de compartir algunes de les absències, perquè en moments de màxima amenaça és quan cal anar a la una i és quan cal fer més pinya que mai. Per això nosaltres hi som. Però, conseller, el pacte que creiem que és bo, que el tenim, que vostè ens ha explicat, els horitzons, els àmbits, les mesures, no pot ser un paper mullat. Queda molt bé, enquadrant, efectivament crec que hi ha molt bona feina, no la volem banalitzar pas, però perquè sigui útil això ara s'ha de desplegar, amb aquesta màxima ambició i aquesta màxima exigència. Hi ha

més de 255 milions que estan garantits, més enllà dels costos també interns dels diversos departaments.

Vam pactar-ne també aquells 8 milions ja directes pel Pla de xoc que vostè també ens ha comentat en l'àmbit del Consorci per la Normalització Lingüística. Ha de ser viu i efectivament s'ha d'avaluar, com també ens explicava, i anar-se adaptant, però sobretot s'ha d'implementar. I per això li preguntem justament per aquestes concrecions. El que ens ha explicat és el que recull el pacte, volem saber com s'està avançant ja, per tant, quin tipus de calendarització, sabem que algunes de les mesures són ja perquè aquest 2025 siguin una realitat, quines són les accions que ja tenen en marxa o que estan més a punt de poder veure la llum o poder copsar com s'està desplegant.

Dit d'una altra manera, ja no podem parlar en futur del Pacte Nacional per la Llengua, hem de parlar en present i en què està passant ja gràcies a tenir-lo. En aquest sentit, sobre les concrecions i el que ens ha explicat, si ens pot explicar una mica més el tema d'aquest programa de personal específic, que entenc que serà un programa de personal per poder justament desplegar, si ens pot concretar una mica més calendari, quant, de quantes persones estem parlant, de quina manera, i també poder saber com està el Pla General de Política Lingüística 25-30, perquè això també és un mandat del Pacte Nacional, i l'àmbit municipal, que és un dels que també doncs ens preocupa més o creiem que pot també tenir un paper molt important, doncs aquest pla municipal i la línia de subvencions de suport a política lingüística municipal, quines són les previsions.

I en aquest sentit, i ja per acabar, perquè se m'està acabant el temps, tres qüestions complementàries. També voldríem saber com queda ara allò que s'havia treballat amb l'addenda del pacte en relació a la llengua de signes catalana.

També li voldríem preguntar si es preveu un pacte o una mena d'acord de treball també sobre l'occità, l'aranès a l'Aran, que defensi l'aranès al nostre país i que també li dirigeixi al Govern.

La presidenta

Va acabant, si us plau?

Marta Vilalta i Torres

I acabo amb l'última pregunta, presidenta, ens preocupa també la sentència que pot arribar del Tribunal Constitucional amb relació a la Llei i al Decret sobre l'escola catalana i evitar, per tant, els percentatges a l'escola. I en aquest sentit també li recordem que cal treballar amb consens aquesta resposta amb la màxima ambició, si ens pot avançar alguna cosa, i sinó, recordar-li aquesta necessitat de treballar amb consens com s'ha treballat el pacte.

Gràcies.

La presidenta

Bé, gràcies. A continuació, amb el nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Señor conseller, yo quería empezar, antes de analizar el pacto, hacer una pregunta y es ¿qué tal se lo pasó a usted en el Palau de la Música la última vez que estuvo ahí con el president Illa? Porque realmente creo que lo que sintió el...

Fitxer 4

president Illa y lo que sintió usted eran cosas totalmente diferentes. A usted solo le faltó aplaudir, porque estaba realmente en su salsa. Esto que hemos visto del pacto, ya lo podríamos haber advertido con usted. Usted es un alto cargo de un gobierno separatista de Esquerra Republicana, convertido en conseller por obra y gracia del PSC de Salvador Illa.

Porque el PSC a usted no le pudo llamar traidor, porque usted está cumpliendo con sus ideales, pero al PSC sí se le puede llamar traidor, porque intentan aplicarse a la pureza, que siempre han promulgado los partidos independentistas sobre qué es ser buen catalán o qué es ser mal catalán, pero no se engañen. Llegará el día en el que ustedes no sean lo suficientemente puros para ellos y les volverán a insultar, les

volverán a llamar traidores y las volverán a llamar colonos. Y ese día se avergonzarán de todo lo que han permitido ustedes.

Este pacto no es más que el enésimo intento de blindar la imposición del catalán en todos los ámbitos de la esfera pública y privada de Cataluña, disfrazado de un consenso institucional que no existe. Entre las medidas más inasumibles destaca la intención de reforzar la inmersión lingüística obligatoria en escuelas, ignorando totalmente, y así incluso se lo piden algunos partidos, que ignore usted todas las sentencias judiciales que amparan el castellano, y también las demandas de miles de familias catalanas que quieren que sus hijos también puedan estudiar en castellano.

Otra de las medidas estrellas de este pacto sectario es la pretensión de exigir el catalán como vehicular en la FP, en la universidad, en el ámbito del trabajo, obviando la realidad social y lingüística de Cataluña. Con ustedes, la lengua deja de ser un vehículo de comunicación para convertirse en un instrumento de exclusión. Este pacto promueve el aumento del control lingüístico en medios de comunicación, redes sociales, plataformas digitales, con medidas para corregir desequilibrios en la presencia del catalán. También se prevé incrementar los requisitos del catalán en el acceso a la función pública, incluso en sectores donde el castellano es la lengua habitual de los usuarios, como, por ejemplo, la sanidad o en los servicios sociales.

Usted ha dicho que durante estas mesas de trabajo se han detectado una serie de problemas con el uso del catalán en la sanidad. Yo le repito, por enésima vez, señor *conseller*, que teniendo en cuenta la realidad social de Cataluña y teniendo en cuenta la realidad de lo que van a buscar los pacientes cuando van a un centro de salud, creo que ustedes no priman esa realidad para nada. Esto no es política de normalización. Esto es una barrera artificial para discriminar a profesionales perfectamente capacitados para que puedan atender en ambas lenguas oficiales, pero se verán excluidos por no cumplir con un nivel de catalán que es cada vez más elevado.

Y lo más grave es que este pacto rehúye completamente cualquier reconocimiento al castellano como lengua propia de una parte mayoritaria de los catalanes. Es un texto profundamente excluyente, redactado desde el dogmatismo nacionalista, con

la pasividad o, directamente ya, el liderazgo del PSC, que se pliega a la agenda de Esquerra Republicana. En definitiva, este pacto social no es ni un acuerdo ni un consenso amplio. Es un proyecto ideológico que niega la realidad sociolingüística de Cataluña que, margina el castellano, socava los principios de igualdad, de libertad y de pluralidad.

Y el PSC se presentó en campaña electoral diciendo que iba a traer la normalización a Cataluña. Yo creo que la normalización que vendía el señor Illa en campaña no era la de normalizar todo lo que pretendían los independentistas y que no pudieron conseguir y que ahora el señor Illa sí que se lo está consiguiendo para que un día ellos puedan seguir con esta agenda. Porque la realidad es que con Salvador Illa y con el PSC tenemos más asfixia al castellano, más imposición del catalán y más ir contra el castellano. Porque ustedes no están haciendo ningún favor al bilingüismo en Cataluña. Ustedes están traicionando a sus votantes. Pero la tradición de traición del PSC es más que de sobras conocida.

Pero es una pena. Es una pena porque muchos de ustedes no creen en esto. Pero las hacen creer porque el señor Illa pretende mantenerse en el Palau de la Generalitat como haga falta. Igual que el señor Sánchez. Y es un problema, y les repito, yo no me cansaré de decirles que son ustedes unos traidores a sus votantes y unos traidores a Cataluña. Y que algún día, por esto, se arrepentirán.

La presidenta

A continuación, tiene la palabra el diputado del Grup de VOX, el señor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Si me permite, señor Vila, yo haré una reflexión y en torno a ella, si usted quiere hacer después algún comentario pues lo hará libremente si así lo considera oportuno. La intención de su Conselleria de Política Lingüística, creada por el Gobierno Illa del Partido Socialista, conviene recordarlo, mediante este Pacte Nacional per la Llengua, que nos acaba de concretar, de exponer un poquito, no es cuidar, no es proponer afablemente el fomento del catalán y su uso, no. Su intención es que desaparezcan los catalanes castellanohablantes.

Pero como eso no ocurre, véase la última encuesta d'usos lingüístics, de hecho, han aumentado en cincuenta mil personas, desde los 3,1 millones en 2018, considera usted que la realidad sociolingüística de Cataluña es un fracaso para su proyecto de construcción nacional y por eso impone una vuelta de tuerca más, a través de este Pacto Nacional por la Lengua en la imposición del monolingüismo en catalán en todos los ámbitos de la vida pública y privada de los catalanes. Desciende el uso social del catalán entre los jóvenes, dice esta *enquesta*. Qué paradoja, nunca jamás en la historia de Cataluña se había promocionado tanto el catalán. Escuela, prensa, televisión pública y radio, teatro, música, todo subvencionado, y mayoritariamente, vuelvo a repetir, en catalán.

Cuarenta años de nacionalismo, de jóvenes deslenguados bajo la inmersión lingüística, de proscripción del castellano en escuelas y administraciones, en los medios de comunicación públicos, televisión y radio, de asociación del catalán con la ideología nacionalista y el poder y, claro, este maniqueísmo tiene dos consecuencias. Asociar el catalán con imposición y el castellano con libertad. Si quiere que la lengua sea vehículo de cohesión social, tiene que hacer que el catalán y el castellano convivan con naturalidad, ya se lo dije el otro día, en la interpelación y en la moción. Los dos con protección académica e institucional, pero los dos idiomas que son mayoritarios, oficiales, maternos, el catalán y el castellano. No uno expulsando al otro.

Por eso, un departament de política lingüística, que solo busque imponer el catalán y excluir el castellano no puede cohesionar nada, sino segregar, dividir, enfrentar. No es representativo del pueblo de Cataluña. La publicación de la última encuesta d'usos lingüístics nos indica que jamás en la historia de Cataluña tanta gente en Cataluña ha sabido y ha usado el catalán como en la actualidad, 2,2 millones de ciudadanos lo tiene como lengua habitual. Además, otros 636.000 lo utilizan habitualmente junto al español. Además, alrededor de 6 millones de ciudadanos de Cataluña sabe catalán. ¿La conclusión cuál es? El catalán goza de una excelente salud.

A pesar de las evidencias, el separatismo y el Partido Socialista, hemos de incluir dentro del separatismo, que es quien ha creado esta Consellería de Política

Lingüística, antes inexistente, sigue repitiendo hipnóticamente que la lengua catalana está en peligro de extinción porque sólo el 32,6 por ciento de la población de Cataluña usa el catalán habitualmente, mientras que el 46,5 por ciento de los ciudadanos tiene el castellano como lengua habitual. Incluso las provoca irritación que los plenamente bilingües, español-catalán, hayan aumentado del 7,4 al 9,4 en el último quinquenio.

En conclusión, el separatismo catalán, siguiendo el modelo de Pujol, recordemos aquellas palabras que dijo, que quien no habla catalán no es catalán, ha instrumentalizado la lengua para construir una identidad excluyente, justificar la ruptura con España y crear fracturas sociales entre ciudadanos en función de su idioma. La estrategia ha sido promover la idea de que sólo los hablantes de catalán son auténticos catalanes, marginando a los castellanohablantes como menos catalanes o incluso como colonos, y promoviendo la idea de que los inmigrantes en Cataluña –es curioso, en ninguna otra parte del mundo un ciudadano de otra parte de la región es considerado inmigrante, aquí sí–, el resto de españoles se convertirían en verdaderos catalanes renegados de su españolidad si comenzaban a hablar catalán.

Esta estrategia ha sido clave en el proyecto independentista, pues sin la división lingüística y cultural sería más difícil sostener el relato de una nación catalana diferenciada y oprimida. Y, por cierto, si me permite una recomendación, si quiere que haya más catalanohablantes, es decir, ciudadanos que forman parte de lo que en lingüística se reconoce como la clase, digamos, étnico-lingüística que tienen el catalán como lengua materna, lo que tiene que hacer es una política de fomento de la natalidad sin ningún tapujo. Le animo a eso. Hable con el departamento pertinente, de familia, (*Rialles*.) Bueno, no, aquí decir *departament de família* es casi una especie de blasfemia.

Pues a ver si conseguimos un poco implementar a base de fomentar la natalidad.

Gracias.

La presidenta

A continuació serà el Grup Parlamentari dels Comuns amb la seva diputada, la senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Conseller, gràcies també per la seva presentació. És temptador dedicar bona part de la intervenció a respondre segons quines coses que acabem de sentir, però és més temptador encara aprofitar el temps que tinc com a grup per dir el que vull dir com a grup parlamentari. Nosaltres creiem que és una bona notícia que tinguem aquest Pacte Nacional que avui ha vingut a presentar-nos. Creiem que és un pacte nacional que, efectivament, podria haver tingut més consens polític, i en aquest sentit sí que li voldríem preguntar si ens pot explicar les dificultats que hi ha hagut perquè aquest consens polític sigui més ampli.

Creiem que a nivell de consens social és un consens prou ampli també, és a dir, que hi hagi representants del món de l'empresa, del món dels sindicats, de les entitats del Tercer Sector, d'altres entitats socials. Que estiguin les entitats que defensen el català, amb els seus recels i amb la seva distància i desconfiança de veure com s'aplicarà aquest pacte, cosa que és lògica i comprensible que posin per davant, però estan Òmnium i Plataforma per la Llengua. Per tant, creiem que, davant les dificultats que hi ha hagut, és un pacte que surt amb un consens social, sobretot ampli, tot i que sí és cert que creiem que el consens polític podria haver estat més ampli encara, i sí que ens agradaria una mica que ens expliqui, com va ser el procés perquè finalment sortís aquest pacte, sense tot el consens que segurament hauria estat més recomanable pel Parlament.

Creiem que hi ha forces que hi havien participat en algun moment d'aquest consens per la immersió lingüística que s'han autoexclòs de ser-hi, que són aquestes forces les que en realitat fan una identificació del català amb l'independentisme, i això li fa un flac favor, sobretot al català, perquè és evident que parlar català i utilitzar el català com a llengua d'ús social no és sinònim d'independentisme. Jo no sóc independentista i utilitzo el català habitualment en la meua vida social, familiar, amb els amics, en el meu àmbit de feina i crec intentar fer aquesta assimilació, que a més a més no es creu ningú, a qui li fa un flac favor és al català. Per tant, són forces clarament anticatalà, no són forces antiindependentistes, són forces anticatalà, perquè el que estan fent és minar justament solidesa i la fortalesa del català com a llengua de Catalunya.

Nosaltres li volíem preguntar també per alguns dels mecanismes que s'han incorporat dintre del Pacte Nacional, que va ser una de les qüestions que nosaltres vam posar sobre la taula, que són els mecanismes de seguiment, els mecanismes que han de garantir que, com a mínim un cop l'any, abans que comenci una elaboració de pressupostos, i abans que comenci una possible negociació pressupostària, es posi sobre la taula què és el que s'ha pogut fer en aquell any, que es faci una avaluació dels recursos que s'han invertit, del que s'ha executat i també de quines són les prioritats pressupostàries que s'han de posar en el pressupost de l'any següent sobre la taula per garantir que el pacte nacional s'acompleix.

És a dir, no ens esperem que passin els anys previstos i que arribem al 2030, sinó que tinguem cada any aquest mecanisme d'avaluació. Creiem que és molt important el paper de la seva conselleria en la transversalització. Hi ha moltes coses que la seva conselleria ha de poder fer directament, però hi ha moltes coses que depenen d'altres conselleries. I aquí volia referir sobretot a la part d'ensenyament. Nosaltres i ho hem expressat diverses vegades, del que estem més aviat preocupats és de la manca d'educació en català que hi ha ara mateix a les escoles i instituts de Catalunya.

És a dir, no totes les assignatures que s'haurien de fer en català malauradament es fan en català, i aquí voldria preguntar una mica si han pogut fer aquest diagnòstic parlant amb el professorat, amb les entitats i amb els sindicats que representen el professorat i les direccions del centre de quines són les dificultats que estan tenint perquè no es pugui fer tota aquesta escolarització que s'ha de fer en català. Nosaltres ho hem dit moltes vegades, tenim una sentència pendent sobre el 25 per cent, però seguim sense tenir clar què està passant amb aquest altre 75 per cent, que suposadament s'hauria de fer tot en català segons la sentència. Nosaltres creiem, evidentment, en català com a llengua vehicular, però és que creiem que això no s'està complint.

També preguntar-li explícitament si ens pot dir quantes famílies han demanat a Catalunya l'escolarització en castellà, per veure si podem contrastar aquesta font dels milers de famílies que s'ha dit en aquesta comissió. Una altra pregunta important és pel que fa al Departament de Salut. Continuen havent-hi moltes dificultats perquè

les persones catalanoparlants puguin ser ateses en català i aquí també preguntar-li les mesures concretes que preveu el pla, però també si finalment es plantejarà que hi hagi un termini perquè aquelles persones que no són catalanoparlants puguin acreditar el coneixement del català per exercir la professió.

Una altra qüestió que també li volíem preguntar és sobre els cursos de català, evidentment, els cursos de català. Crec que el principal...

Fitxer 5

problema que podem tenir, i quan veiem cues, no és de cues de gent que està demanant que els seus fills estudien en castellà, sinó cues de gent que volen aprendre català i que no poden, que no tenen accés als cursos de català. Vam poder veure l'altre dia, vam visitar el Consorci de Normalització Lingüística, ens van explicar les dificultats que tenen per tenir infraestructura, que a vegades tenen demanda...

La presidenta

Anem acabant, si us plau.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, vaig acabant..., però no tenen la infraestructura necessària per tenir aquesta capil·laritat. I finalment, expressant només –i acabo, presidenta–, que entenem que no era el moment de fer l'Addenda de la llengua de signes i que ens alegrem que es pugui treballar amb més calma i generar més consensos.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, entenem que comuniqui una substitució, oi?

Laia Estrada Cañón

Sí, abans de parlar volia dir que substitueixo la diputada Pilar Castillejo.

La presidenta

Molt bé, d'acord. Doncs té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón per fer les preguntes.

Laia Estrada Cañón

Sí, gràcies. Primer de tot, agrair al conseller Vila la seva compareixença. La Pilar està en una altra compareixença sobre la DGAIA, per això estic jo aquí. Nosaltres ja li hem dit, que valorem positivament el recull de propostes i mesures que detalla el pacte. Si són capaços de desplegar totes aquestes accions, hauran fet més que els darrers governs de la darrera dècada, que serà prou irònic, tenint en compte el Govern que vostè representa, i el que representaven els anteriors. Nosaltres voldria recordar que hem estat proactives, que hem mantingut reunions amb vostès, amb vostè, amb el seu equip, que li hem fet propostes, entre elles la proposta d'obrir-ho a entitats, que això anés més enllà dels partits polítics.

I en aquest sentit, una primera pregunta, com es van oblidar del principal sindicat a Educació, tenint en compte la importància de l'àmbit educatiu, com els va passar això, conseller? Bé, però en qualsevol cas nosaltres, malgrat si aquestes mesures van passant en bloc o per separat pel Parlament, doncs els anirem donant suport específic, vostè ja ho sap, però que estiguem d'acord amb les propostes en sí, malgrat algunes mancances que hi hem detectat, i que sabem que si li haguéssim explicitat les hauria inclòs, per naltros això no era suficient.

Vostè ho sap, nosaltres no ens podíem sumar en aquest Pacte Nacional, que entenem que promou o continua promovent aquesta mena d'anestèsia col·lectiva, perquè ignora les principals amenaces que pateix la nostra llengua. I per tant, doncs, si ignorem les principals amenaces, no podem afrontar amb determinació aquesta situació crítica que pateix la nostra llengua, que és el que necessitem. Per què? Doncs perquè els principals reptes que té el català, en primer lloc, doncs és l'amenaça que representa l'Estat espanyol en aquest tros dels Països Catalans.

A la Catalunya del Nord la principal amenaça és l'Estat francès, però aquí, com al País Valencià i a les Illes, doncs és l'Estat espanyol, i això no es pot negar. Els diferents governs que hi ha hagut, la Corona, els partits polítics, els jutges i tribunals, les associacions espanyolistes, l'ÍBEX 35, en definitiva, tot l'entramat institucional

que, com a bona herència franquista, doncs segueix construït sobre l'aniquilació de les llengües i cultures diferents de la castellana.

Sobre això el pacte no en diu res, més enllà de parlar de l'estatus legal de la llengua, i per tant, és un pacte que es circumscriu a la legalitat espanyola i que està pensat per fer-lo compatible amb la seva voluntat, que entenem que és totalment assimiladora, malgrat ho dissimuli més que l'Estat francès. Per tant, nosaltres el que diem és que, depenent de l'Estat espanyol, totes aquestes mesures i totes aquestes bones intencions poden arribar a quedar en paper mullat, perquè tenim un aparell judicial que, de fet, és especialista en recargolar la llei, en incomplir les seves pròpies lleis, si li convé, per perseguir els seus interessos nacionals i econòmics.

Per tant, la primera qüestió que li plantejem és en l'àmbit concret de l'educació, on estem patint constants ingerències d'aquests tribunals, que no tenen cap mena de criteri pedagògic, i li preguntem com pensa garantir el model d'escola en català, com pensa garantir aquest Horitzó 4 que vostè ens explicava, un model educatiu que garanteixi el ple accés a la llengua i que impulsi l'equació social. Li preguntem perquè, per començar, la Llei 8/2022 va representar un retrocés històric, perquè va introduir el castellà com a llengua vehicular, sota el subterfugi de llengua curricular, i, a més a més de ser la llei del castellà a l'escola, està possibilitant noves resolucions del Tribunal Superior de Justícia per aplicar les sentències del 25 per cent.

Si vostès llegeixen les resolucions, diuen que la normativa autonòmica possibilita el desplegament d'aquestes sentències del 25 per cent. Per tant, a més a més, estem a l'espera que dictamini el Tribunal Constitucional. Vostès estan disposats a solucionar l'error que va comportar la Llei 8/2022 del castellà a l'escola? Vostès estan disposats a deixar de riure les gràcies a entitats espanyolistes, com l'Assemblea Bilingüe i, per tant, treballar per recuperar el consens social del model d'immersió lingüística.

Un model que a mi m'agradaria recordar, que no va ser defensat només des del catalanisme o des del sobiranisme, sinó que va ser defensat per totes les famílies que venien d'altres punts de l'Estat espanyol i que volien que els seus fills, que nosaltres, aprenguéssim a parlar català amb la mateixa fluïdesa que qui tenia el català com a llengua materna. Això deixa a banda que en l'àmbit educatiu caldria

baixar ràtios, caldria millorar les condicions laborals de les professionals, etcètera, per garantir el català en l'àmbit educatiu.

I, en segon lloc, i no em queda massa temps, tenim el model econòmic, un model que promou la desaparició del català. Vostès ja han anunciat a bombo i plateret l'ampliació de l'aeroport, més turisme i, per tant, major minorització de la nostra llengua. Com pensen fer compatible el seu model econòmic, que consisteixi en convertir-nos en la taverna d'Europa, amb la defensa del català.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació té la paraula la senyora Imma Ferret Raventós, del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, honorable consellera Vila. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar agraïm que hagi demanat comparèixer en aquesta comissió per informar-nos en detall sobre el Pacte Nacional per la Llengua i fer-nos avinent de forma més concreta el contingut d'aquest text, ja que se n'ha fet la signatura. Una de les qüestions que voldríem destacar és l'esperit transversal del qual neix aquest pacte, en el sentit que no és només un acord de Govern o entre partits, sinó que és fruit d'un ampli consens entre un gran nombre d'actors socials, polítics, econòmics i culturals. Només des d'aquesta transversalitat es pot establir un marc de referència comú com aquest, per desplegar mesures que protegeixin la llengua i n'incentivin l'ús en tots els sectors.

També ens sembla una molt bona notícia que la setmana passada el Departament de Política Lingüística posés a disposició de les entitats el procediment per adherir-se al pacte. És una bona notícia perquè es continua apostant per aquesta transversalitat i per ampliar el nombre d'agents que en són partícips. I això és clau perquè cadascun dels actors puguin desplegar les seves pròpies actuacions en favor de la llengua des del seu àmbit, però remant tots en la mateixa direcció. La política lingüística no la fa només el Govern, sinó que la fem tots i totes cada dia.

Com molt bé ha recordat en la seva compareixença, el compromís per la llengua que representa el pacte ja va néixer en la passada legislatura, des d'un diagnòstic acurat

i rigorós i un procés participatiu. Una gran feina que va continuar en aquesta legislatura, i no només com a mesura que formava part del pacte d'investidura del president Illa, sinó amb el convenciment que la llengua és patrimoni de tots i totes, i una eina de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats. I com diu el molt honorable president Illa, el Pacte Nacional per la Llengua és una invitació oberta i permanent a sumar a favor del català.

Per tant, una invitació a sumar-s'hi tothom, sobretot aquells que encara no ho han fet. I és important que hi siguem tots, perquè el pacte constitueix un primer gran pas per treballar de manera coordinada amb garanties i recursos pel present i pel futur de la llengua, així com creiem que és el marc idoni a partir del qual, en una societat plurilingüe com la nostra podem garantir els drets i el benestar lingüístic de tothom, podem treballar per la cohesió i la inclusió socials i podem oferir a tota la ciutadania una igualtat d'oportunitats en matèria lingüística, que aporta la igualtat d'oportunitats en molts altres àmbits.

Cosa que és una llàstima que un partit com és el Partit Popular, un partit de país que diu que és, no ha entès el que representa aquest pacte, perquè la cosa que ha donat a entendre és que vol continuar amb aquesta política de confrontació i de no reconèixer la pluralitat del país i no voler treballar a favor d'aquesta cohesió social que representa el pacte.

Una altra de les fortaleeses del pacte és que incideix exhaustivament en tots els àmbits i sectors que interactuen en el seu dia, i és innegable que la feina per la llengua s'ha de dur a terme en tots els àmbits, de manera paral·lela i coordinada, perquè els avenços que s'esdevinguin en un sector repercuteixin favorablement en els altres sectors. I aquesta voluntat d'avançar de manera planificada pot veure's clarament en l'estructuració de les mesures al voltant d'aquests nou horitzons, cadascun dels quals engloba múltiples àmbits.

Aquesta voluntat també pot veure's en com les mesures recollides al llarg del pacte parteixen d'aquesta mirada transversal i global de què parlava abans, perquè pretenen abordar els reptes a què s'ha d'enfrontar la llengua des de l'arrel, solucions estructurals per reptes estructurals. Un pacte, en definitiva, que proposa desenvolupar accions més rellevants per impulsar i enfortir la llengua, tot garantint-

ne un futur esperançador i amb unes perspectives de millora. Com bé ens deia, aconseguir aquests cent mil parlants l'any és un objectiu ambiciós, pel qual caldrà treballar de manera decidida des de diferents fronts.

D'altra banda, des de la Conselleria de Política Lingüística també s'ha elaborat el Pla d'acció departamental, com un instrument de planificació política i estratègica, orientada a impulsar la tercera gran transformació de Catalunya dins el Pla de Govern, com a objectiu de possibilitar la generació de prosperitat compartida, i situar Catalunya entre les regions punteres d'Europa. Nosaltres creiem fermament en la llengua com a vehicle de cohesió, com a patrimoni cultural que ens representa a tots i totes i que, per tant, ens necessita a tots i totes.

I el pacte és el veritable pont que ho ha de fer possible. S'ha impulsat l'eina, s'ha planificat les actuacions, s'han previst dotacions econòmiques per dur-lo a terme, per tant ara només cal aplicar-lo i sobretot avaluar les accions per tal que es puguin reorientar, si cal, i valorar-ne els resultats, que no han de ser altres que fer augmentar el nombre de parlants, incrementar els índexs d'ús de català, que tothom es faci seva la llengua i sobretot que sigui útil socialment.

En tot aquest context, el món local té un paper molt important en la implantació del pacte, així com en la bona organització i coordinació del Consorci de Normalització Lingüística, que ahir vam poder visitar els membres d'aquesta comissió. Per això li voldríem demanar si ens pot concretar com es donarà suport als ajuntaments per tal que esdevinguin autèntics facilitadors de l'aprenentatge i ús de la llengua. Hem vist com en l'Horitzó número 3 s'ha fet referència com a Administració més propera a la ciutadania i també s'hi parla de la necessitat d'impulsar una política lingüística municipal decidida, però dins la transversalitat que ofereixen, de quina manera poden exercir com a autèntics capil·lars que fan arribar la llengua a tothom?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació té la paraula el conseller de Política Lingüística, per poder respondre a les preguntes dels diversos grups per un temps de quinze minuts.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Seguiré l'ordre d'intervenció. En primer lloc, bé gràcies a tots per les seves apreciacions. En primer lloc, senyora Renedo, em demana per la localització dels increments del Consorci per la Normalització Lingüística. El que hem fet essencialment és analitzar quina era la ràtio de treballadors del Consorci per la Normalització a tot el territori. L'hem posat en relació amb les necessitats de cadascuns del territori i hem pactat amb els municipis. Per tant, ja aquest creixement es farà de forma raonable per tal de poder cobrir, per una banda, aquests municipis que tenen necessitats de tipus..., per la densitat de persones que no saben català, però sense deixar de banda també els municipis rurals i les àrees rurals, en què tot sovint la dificultat de transport fa que sigui més complicat atendre les necessitats.

Una altra de les coses que estem preparant és un mapa per conèixer quins són els recursos de tots..., i en això..., no, perdó, encara és la primera pregunta..., de quins són tots els recursos d'aprenentatge del català que s'estan fent ara. Això ja ho tenim fet a Girona i ho tenim fet al Camp de Tarragona, on els usuaris poden –fins i tot en línia–, mirar a la seva localitat quina oferta hi ha. Això ho volem estendre, perquè una de les qüestions que detectem és que hi ha territoris on la coordinació entre entitats públiques i privades ha funcionat prou bé, i hi ha territoris on històricament no ha funcionat gaire bé. Això hi estem treballant.

Pel que fa a la llengua de signes catalana, com vostè sap, les dissensions en el si de la comunitat sorda són importants. La idea del que beneficia els uns també beneficia els altres no sempre és compartida per tots els integrants de la comunitat, i això també ho saben. I, de fet, hi ha una tensió i una discrepància oberta sobre alguns dels aspectes que són crucials, per exemple, sobre la possibilitat que existeixi privació lingüística. Com sap, aquí el que hem demanat nosaltres és de fer una recerca per, a partir de dades científiques, poder avançar en la millor via per resoldre els problemes d'aquestes persones i també per poder contribuir al manteniment i al reforçament de la llengua de signes, però partint, en primer lloc, de l'evidència científica.

No ens hem plegat els desitjos de ningú, hem vist que la dificultat d'arribar a un acord que es materialitzava, amb la impossibilitat de reunir-los en una mateixa taula, conduïa a fer fracassar un esforç que volem continuar treballant. De fet, demà mateix

tenim reunió amb Fesoca per parlar de com tirarem endavant el desplegament normatiu, etcètera.

I pel que fa...

Fitxer 6

al tercer punt, crec que s'equivoca. El que s'ha fet amb el Reglament d'Estrangeria és deixar de prorrogar les previsions lingüístiques i s'està preparant certament la part lingüística de la nova..., de la instrucció. No hi ha hagut cap renúncia i no hi haurà cap inhibició.

En segon lloc, senyora Vilalta, comparteixo amb vostè, per descomptat, la idea del consens i l'ambició. Vaig a les seves preguntes, que n'hi havia unes quantes. La primera és la calendarització. A veure, les mesures que hem plantejat són mesures que ja hem iniciat o iniciem al llarg del 2025, però per posar-n'hi una que ben aviat posarem damunt de la taula, estem treballant en una campanya d'informació per tots els nouvinguts que arribin des del moment que entrin a empadronar-se, perquè puguin saber quins són els recursos de llengua que hi ha, per l'aprenentatge de la llengua i és imminent que puguem sortir amb aquesta campanya, per dir-n'hi una de les moltes que farem.

El Pla general s'anirà detallant al llarg del que queda d'any, tal com està previst en el pacte, i ho farem també amb suport d'lvàlua, perquè volem tenir un coneixement expert també des del punt de vista de la planificació i l'avaluació.

Em demana com treballarem en l'àmbit municipal i línia de subvencions. Vam fer ja una primera jornada de política lingüística municipal a Sant Cugat. Aquí ja estem treballant conjuntament amb la Conselleria, el Departament de Política Lingüística i el Consorci, que és la nostra eina de penetració territorial. Volem, i això és molt important, coordinar cada vegada més les actuacions que fa el Consorci amb altres agents, per exemple amb el Departament d'Educació, que també té escoles d'adults, escoles oficials d'idiomes. En el nostre mapa de recursos per aprendre català aquestes institucions també hi són.

Llavors, línies de donar-hi suport. En primer lloc estem treballant, i crec que amb això respon també alguna altra pregunta..., sí, estem treballant en un model de pla d'impuls del català municipal, per tal que tant els municipis, com els consells comarcals puguin disposar d'una eina de referència que els faciliti la implementació dels seus plans. També estem recollint algunes iniciatives que ja hi ha hagut en aquest sentit, de consells comarcals que s'han posat en contacte amb nosaltres, els hem assessorat i estem mirant d'ajudar-los. D'aquí ve la idea dels plans.

Els volem assessorar també en l'àmbit dels reglaments d'ús. També estem traient una línia de suport perquè els municipis, allà on no tenim presència institucional puguin –que són els més petits–, puguin disposar de recursos per oferir formació en llengua catalana a les persones adultes, nouvingudes, que hi resideixen i que tot sovint no poden desplaçar-se. Vas al Ripollès i parles amb alcaldes de pobles diferents i et diuen, doncs sí, que hi ha deu persones treballant a l'hotel no sé què, o hi ha cinc persones al poble de la costat, i no tenen capacitat de desplaçament.

Volem que hi hagi formes de fer que aquestes persones també puguin arribar a l'aprenentatge de la llengua. Pel que fa a l'addenda, crec que he respost anteriorment. Sí que vull recordar que el Pacte Nacional, quan es va plantejar, es va plantejar estrictament per la llengua catalana. Vam oferir a la Vall d'Aran si volien liderar un pacte, perquè enteníem que no havíem de ser nosaltres qui havíem de liderar aquest pacte i van considerar que no era pertinent en aquell moment i vam respectar la seva opinió, però estem en negociacions amb el Consell General d'Aran per tal de poder donar un impuls a l'occità, un impuls fort a l'aprenentatge i la dinamització de l'occità, aranès a l'Aran.

I pel que fa a la sentència del Tribunal Constitucional, per una banda és evident que s'han analitzat possibles escenaris, però també és evident que els escenaris dependran de la literalitat dels textos i tal com diu el pacte, apostem per un model que tingui el català com a centre de gravetat, llengua vehicular normal d'ús i, d'altra banda, qualsevol modificació es farà d'acord amb els partits i entitats que han donat suport històricament al model d'escola catalana.

Pel que fa al senyor Escribano, jo procuro ser educat a tot arreu. Però en tot cas, si creu que s'ha de parlar de traïcions i de traïdors, a mi em venen al cap actuacions

com ara treballar activament perquè el català no pugui arribar a estar en igualtat de condicions amb el castellà a les institucions europees. Repeteixo, jo no faig servir aquests termes, però posats a pensar-hi, francament, aquest m'hi fa pensar.

Una correcció, el nivell de coneixement de català que es demana a la salut no ha augmentat, continua sent el C-1. Ha dit, cada dia creix més..., no, informi's raonablement bé. I de debò que li desitjo que si un dia té un ictus i ha d'anar al metge no es trobi un metge que li digui, no l'entenc, de debò. O que si un dia té una criatura de tres anys i la porta al pediatre, no es trobi amb un metge que li digui aquest nen que faci el favor de parlar-me en la meua llengua que sinó, no el puc entendre. És qüestió d'humanitat, de debò. Crec que farien bé de practicar una mica l'empatia, perquè només estem parlant de garantir els drets de les persones febles a ser atesos correctament en la llengua oficial i pròpia d'aquest país.

És que si fins i tot neguem això i posem per davant el dret, el presumpte dret a no aprendre el català per part d'un professional que ha vingut a Catalunya, francament, el grau d'empatia el grau d'humanitat de debò que se li va entre els dits.

Pel que fa al senyor Acosta, m'ha demanat una reflexió i li faré una reflexió. Cada vegada que el sento parlar crec que està mirant de projectar els seus dimonis cap enfora. Perquè, de debò, si hi ha algú que intenta liquidar una llengua és el seu partit. Miri, el seu partit ha fet coses com, per exemple, intentar que a Alacant, on el català ha estat profundament minoritzat, deixi de formar part de la zona valencianoparlant, perquè passi a formar part de la zona monolingüe castellanoparlant del País Valencià. Això ho fa el seu partit. I de forma sistemàtica, allà on toquen una miqueta de poder, la seva obsessió i ho veiem a les Illes, ho veiem al País Valencià, a tot arreu la seva obsessió és mirar de liquidar els drets d'utilitzar el català.

De fet, quan diu..., cada vegada que parla de fer antipàtica una llengua, de debò, es fa de mirall, perquè cada vegada que parli..., (*Veus de fons.*) No, no, amb les xifres..., miri, deixi de manipular les xifres de forma abjecta. El jovent, quan diem que ha retrocedit el percentatge d'ús del català en el jovent estem fent una comparació amb el que hi havia fa cinc anys, o deu anys, o vint anys i essencialment es deu a una qüestió, a un canvi demogràfic, i això no té a veure amb unes polítiques més o menys afables. Té a veure amb un sistema educatiu que té dificultats per transmetre el

coneixement d'aquesta llengua a unes persones que arriben i tot sovint no el poden aprendre.

Pel que fa a la intervenció dels Comuns, a mi també m'hauria agradat que hi hagués hagut més consens. De fet, hem treballat tant com hem pogut perquè el consens fos el màxim possible.

La senyora Estrada crec que ha explicat la seva posició, i per tant no reproduiré per no mal interpretar-la.

Pel que fa a Junts intentaré ser fidel al que se'm va transmetre. Es compartien bona part de les mesures però es considerava que fins que no s'haguessin resolt dues qüestions, l'oficialitat del català a les institucions europees i la sentència del Tribunal Constitucional es considerava que no era el moment de signar el pacte. Crec que amb això reproduïxo essencialment el que s'ha fet. M'agradaria pensar que ben aviat haurem saltat aquests obstacles i que per tant serà més fàcil eixamplar el perímetre de suport al pacte.

Pel que fa als mecanismes de seguiment estan detallats en el pacte. Hem parlat de retre comptes cada any i òbviament hem de retre comptes, també econòmicament, i això és el que ens permetrà fer que els nous pressupostos, quan s'elaborin, puguin reflectir les necessitats.

Pel que fa a l'ensenyament, ja ho he dit també en la meva intervenció, em preocupa que de vegades sembla que els debats sobre l'ensenyament girin només entorn de la judicialització. Hi ha molts altres elements que hem de resoldre. Hem de resoldre el que és la formació ja dels docents que s'incorporen al sistema educatiu, pel que fa a la gestió d'aules multilingües. Hem de resoldre..., i això tant pel que fa a primària, com pel que fa a secundària, perquè la que hi havia hagut s'ha deixat en un segon terme.

Hem d'abordar després els canvis profunds que hi ha hagut en el sistema educatiu i en la nostra societat. Dels canvis que hi ha hagut, si comparem amb l'any 2000 o si comparem amb els vuitanta, quins canvis hi ha hagut? Doncs miri, hi ha hagut..., i això ho hem parlat amb el sector, hi ha hagut canvis, per exemple, en la posició del docent, que ha canviat la posició del docent. Ja no té aquella posició central a l'aula, té una posició més d'acompanyament. Ha canviat la posició de les tecnologies

digitals, cosa que fa que l'accés a referents en llengües diverses sigui diferent del que era fa vint anys. Ha canviat també la demografia, no tenim la mateixa demografia ara que fa vint-i-cinc anys o que fa quaranta-cinc anys.

Tots aquests elements ens demanen que fem una renovació a fons del que és el model d'immersió, perquè el que teníem dels vuitanta i dels 2000 va donar els seus resultats, tenia molts aspectes bons, no tot era meravellós, no tot funcionava prou bé, hem d'aprendre de què no funcionava prou bé, però el que clarament necessitem ara és una renovació del model per afrontar els reptes actuals.

I...

La presidenta

Hauríem d'anar acabant...

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Sí, perdó... Crec que he anat responent la major part de les coses. Pel que fa a la intervenció de la diputada Estrada, de la CUP, a veure, ja sap que divergim pel que fa a la lectura de la Llei 8/2022, però crec que on divergim més és en la idea de, aquella llei va ser la porta d'entrada del castellà al sistema educatiu. Aquella llei no va ser la porta d'entrada del castellà al sistema educatiu, perquè el castellà ja hi era. I ja hi era, prèviament per jurisprudència que venia dels anys vuitanta, per tant, no només depenia d'aquesta llei, el que sí feia la legislació catalana era no esmentar el castellà com si no existís, però això no impedia que el marc legal vigent sí que li reservés un espai.

Per tant, el que vam fer amb aquella llei era permetre regular de forma adequada quins han de ser els usos lingüístics, els aprenentatges lingüístics. Volem seguir per la via de tenir el millor model que garanteixi el millor aprenentatge del català, i també del castellà i de llengües estrangeres. I que, a més a més, funcioni com a element de dinamització lingüística, de l'ús i de l'apreciació de la llengua. I, per tant, i abans li he dit, no és que vulguem recuperar el model de la immersió, sinó que el volem actualitzar a les circumstàncies actuals.

I finalment, certament el model econòmic té molt a veure amb el desenvolupament que tinguem. I, per això, és un dels cinc elements, dels cinc factors bàsics que es

posen dins del diagnòstic. No només depèn del model econòmic, però hem de saber prendre les decisions adequades per poder integrar lingüísticament les poblacions que arribin, en funció del model lingüístic de què ens dotem.

I acabo. Crec que pel que fa als municipis he anat responent. El Pla de foment, el creixement del Consorci, etcètera. M'he passat una mica, ara sí.

La presidenta

Gràcies, conseller. El Grup Parlamentari de Junts demana el seu torn de paraula. Hi ha algun altre grup que també vulgui intervindre? (*Remor de veus.*) D'acord. Com? Qui? Sí, sí. La CUP i el Partit Popular, sí. Molt bé, doncs. Diputada, té tres minuts.

Carme Renedo i Puig

Conseller, jo sé que és un esforç, però és que no me n'ha contestat cap de les quatre preguntes. La primera, li demanava quina manera hi havia de reconèixer aquests centres que estan fent formació de forma no professional, però amb qualitat, diguéssim, què es podria fer perquè serveixin com a centres d'acreditació? Quines mesures s'estaven rumiant? L'altra pregunta, li demanava, quan parlava que tot allò que millori la situació dels socis d'Acapps millora els de Fesoca, i tot allò que millori Fesoca i llengua de signes no perjudica ningú, vostè m'ha...

Fitxer 7

contestat que no hi ha..., jo no li demanava què pensava la comunitat sorda, li demanava quin criteri tenia el departament amb relació a això.

La tercera pregunta era si ens posaríem a treballar, vostè em diu que té una reunió amb Fesoca, jo ho celebro, però n'ha tingut moltes amb Fesoca, si a partir d'aquí es farà un treball i farà un treball amb els grups parlamentaris per tirar endavant un pla director o un programa d'ajut.

I la quarta cosa que li deia, no, jo no he entès malament la instrucció que ha fet el govern. El que no sé és si és que la instrucció està mal redactada i no era voluntat del Govern o si a vostè li han venut una cosa per una altra. A la Instrucció del 2017 es remetien a l'apartat de renovació de residència, a l'info 03 que es parlava de la 2.

I en canvi, ara en una instrucció que ha sigut de tràmit, és a dir, és provisional, aquesta no s'ha traslladat això, sinó que només es diu, es trasllada a un punt en concret, que el punt en concret només diu, pel que fa a la llengua catalana, i mitjançant un certificat oficial de nivell, bé, això és el que deien en el d'abans, perdoneu. A-2 o superior és el que deien abans, i ara només remeten a l'A-1. Això, si vol després l'hi ensenyo, ho tinc a l'ordinador, va costar molt perquè és un llenguatge complex, però ho he contrastat i sí, sí, hem perdut un llençol ja, i no s'ha aprofitat per avançar.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació serà el torn del diputat del Grup del Partit Popular.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Senyor conseller, només volia fer una apreciació, i és que em sembla molt negatiu dir que hi ha metges a Catalunya que es neguen a atendre algú i que quan ve un nen malalt li diuen, *oye niño, háblame en castellano*. Vostè és conscient del que significa això? Vostè també...

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

M'ha passat a mi...

(Forta remor de veus.)

Pau Ferran Navarro

Que algú li digui, no?

Cristian Escribano Ramírez

I una mica més..., sent conseller. El que vostè està dient és que hi ha gent a Catalunya que no sap parlar castellà?, perquè això és el que vostè està dient, que hi ha gent a Catalunya que no sap parlar el castellà. I això no li sembla un problema, senyor conseller? Perquè vostè no és conseller de Política Lingüística, vostè és el conseller de la imposició del català, això és el que és vostè i vostè..., a part que no hauria de parlar, també hauria d'apagar el micro quan un altre diputat està parlant.

La realitat aquí, senyor conseller, és que vostè només està institucionalitzant la marginació del castellà i ho està fent amb un Govern del PSC, que això és encara

pitjor i quan el PSC ha dit que el Partit Popular diem que som un partit de país, doncs sí, és clar, nosaltres tenim clar quin és el nostre país, però crec que vostès són els que no ho tenen clar.

La presidenta

Sí, la diputada de la CUP...

Laia Estrada Cañón

Sí, a veure, partir de la premissa que el castellà és una llengua marginada, és pura ignorància o mala bava espanyolista, però és igual. Vull dir, jo crec que no m'hi encallaré aquí, perquè és de jutjat de guàrdia la intervenció que acaba de fer el Partit Popular, sobretot per les mares de criatures de tres anys que són catalanoparlants de llengua materna, per decisió pròpia, a més a més, perquè el que ha explicat el conseller s'entenia perfectament. Dit això, a veure, a mi m'agradaria que especifiqués què vol dir actualitzar el model d'immersió, perquè el model d'immersió, al final és una metodologia per garantir que la gent que no té el català com a primera llengua, doncs el pugui parlar amb la mateixa fluïdesa.

I el problema que hem tingut fins ara és que el model d'immersió ha estat una ficció i no s'ha complert. Això ja ho hem comentat i per tant això significa més recursos, significa modificar els criteris per accedir a les aules d'acollida, com per exemple, que els infants que provenen d'altres punts de l'Estat espanyol sí que puguin acollir-se en aquestes aules d'acollida, cosa que ara no passa, incomprendiblement, m'agradaria que detallés.

I després pel que fa a la Llei 8/2022, conseller, les resolucions noves del TSJC estan dient que aquesta llei permet aplicar la sentència. És que no ho diem la CUP, és que ho estan dient les noves resolucions. Per tant, aquella llei no va servir pel seu objectiu, que teòricament era blindar el català respecte a aquestes agressions de la sentència del 25 per cent. Això és una cosa que és objectiva, que no ho diem nosaltres, que ho estan dient les resolucions. I torno a preguntar, estan disposats a rectificar aquell error? Error, perquè no blindar el català, no el protegeix davant d'aquestes sentències, i error perquè per primera vegada, certament es regula, es legisla, dient que el castellà serà llengua vehicular. Amb el subterfugi de curricular, però al final el que estan parlant és de llengua vehicular i això és un retrocés històric.

I la segona qüestió que li he plantejat, que tampoc no me l'ha contestat, també és una obvietat. En la mesura en què nosaltres tenim un model econòmic basat principalment en el turisme, que ens converteix en el pati d'esbarjo d'Europa, això és evidentíssim que aquesta turistificació, que entre altres qüestions promou un augment, un encariment del preu de l'habitatge, que això de retruc el que fa és expulsar els veïns i les veïnes dels seus barris i de les seus ciutats, i que per tant destrueix les comunitats, també lingüístiques, això té un impacte.

I vostès estan defensant aferrissadament aquest model, aguditzen la problemàtica. Per tant, com pot coexistir la seva pretesa voluntat d'enfortir el català en un model que precisament el que fa és minoritzar-ho encara més?

La presidenta

D'acord, gràcies, diputada. Ara a continuació el conseller té un torn de cinc minuts per respondre aquestes tres intervencions.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Ràpidament, com reconèixer l'esforç dels centres? Amb conveni amb el Consorci. El que farem és conveniar els centres que compleixin les condicions necessàries per ser reconeguts. N'hi haurà que potser no compliran aquestes condicions i, per tant, no tenen aquest conveni.

La idea de si fem un pla director, una estratègia, etcètera, amb la Fesoca depèn, entre altres coses, de les converses que tinguem amb Fesoca, perquè les últimes converses que hem tingut ens han demanat tres o quatre coses diferents. Llavors, el que volem és establitzar, veure l'acord que podem fer amb ells i un cop tinguem aquest acord, evidentment, el volem compartir.

Perdoni, la segona, he apuntat només millora..., i ara no recordo què era.

Carme Renedo i Puig

Aquesta era la tercera.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Sí, per això, la segona...

Carme Renedo i Puig

La segona era quan parlàvem d'allò que el que millora Acapps millora Fesoca, etcètera. Vostè m'ha contestat dient que la comunitat sorda no tenia un criteri únic. Jo no li demanava pel criteri de la comunitat sorda, sinó pel criteri del departament. Si tot allò que es fa... O sigui, dos es poden barallar, però el departament ha de tenir una política pròpia.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

D'acord. He demanat un aclariment, perquè no podia respondre la pregunta. Breument, hi ha punts en què la comunitat científica no està d'acord, per exemple, en el tema de la possible privació lingüística. Jo el que he demanat és assessorament en aquest sentit. No li puc respondre fins que no tingui aquest assessorament per pura ètica, fins i tot acadèmica.

I, finalment, si vol, després revisem l'aspecte que m'ha dit de la instrucció, però, en tot cas, l'objectiu és que tot el que té a veure amb requisits lingüístics s'ha d'acabar de tancar amb la nova instrucció.

Pel que fa al Partit Popular, m'excuso per haver intervingut sense tenir el torn quan em tocava, però m'ha preguntat si era conscient de coses que passaven i li he dit que a mi m'ha passat. A mi m'ha passat quan la meva filla mitjana era petita, a mi m'ha passat, una doctora dient que li parlés en castellà. Com que a mi m'ha passat, li puc parlar, no de coses que corren per la premsa, sinó del que jo he viscut. I estarà d'acord amb mi que, com a ciutadans, tenim dret a ser atesos en la llengua oficial de la nostra preferència, o això ja no val pels catalanoparlants?

Finalment, pel que fa a la CUP. Quan parlo d'actualitzar el model d'immersió lingüística, insisteixo que el model que es va dissenyar els anys vuitanta i el que es va dissenyar els anys 2000 té molts aspectes positius, però n'hi ha que ja no quadren amb el model que tenim ara mateix. Als anys vuitanta, els docents tenien un paper molt més directiu dins de l'aula i això permetia que els alumnes que no tenien el català com a llengua primera, interactuaven essencialment amb el docent i això generava situacions d'aprenentatge significatiu, que permetien l'adquisició. Hem introduït unes metodologies que són menys directives, més d'acompanyament, això redueix la interacció entre els docents i els alumnes, i fent això no vam tenir la mirada lingüística necessària.

Amb això què passa? Que com que els nanos ara passen més temps interactuant entre ells, quan es troben en contextos en què no hi ha nanos catalanoparlants, i això per demografia ha augmentat, tenen menys possibilitats de crear situacions significatives d'aprenentatge de llengua. Quan dic que hem de renovar el model lingüístic educatiu, vull dir això, no podem funcionar, és a dir, no és només agafar el que teníem i reproduir-ho, ho hem de renovar.

I, torno a dir, els models econòmics són fonamentals, i torno a dir que, per això tenen la seva posició en el diagnòstic del pacte. El que hem dit amb el pacte és que la integració lingüística, la inclusió lingüística de les persones nouvingudes, si n'hi ha més, demana més esforç col·lectiu. És evident. Per tant, precisament per això és fonamental tenir present quin model productiu tenim per poder atendre aquestes necessitats. Si tenim moltes persones treballant en sectors que tenen poc contacte amb la llengua catalana, l'esforç per fer que hi accedeixin ha de ser molt superior. Parteixo de la base, perquè és una evidència al Parlament que hi ha apostes diferents per models socioeconòmics diferents, tots ells legítims.

En tot cas, amb el pacte el que hem intentat és crear un discurs que fos compartible per tots els que el signessin i que no es tanqués a un sol model o a un altre.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies, conseller, per la seva compareixença.

Donem per closa aquesta compareixença d'avui i ara, a continuació, farem un petit recés de tres minuts per acomiadar el conseller.

(Pausa llarga.)

Fitxer 8

La presidenta

Anirem començant.

Proposta de resolució sobre la promoció i la normalització del català a les xarxes socials i a les plataformes digitals

250-00285/15

I a continuació s'exposarà la Proposta de resolució sobre la promoció i la normalització del català a les xarxes socials i a les plataformes digitals, des del Grup de Junts per Catalunya, amb el diputat Francesc Dalmases. Té la paraula per cinc minuts.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, presidenta. En primer lloc, disculpar la diputada Ana Navarro Descals, que és qui va proposar i escriure aquesta proposta de resolució, perquè són les seves preocupacions principals el paper de Catalunya, dels catalans i la llengua catalana en l'àmbit digital i en les grans empreses tecnològiques. En segon lloc, agrair-li a la diputada Gisela Navarro, no només les seves aportacions, sinó la facilitat en la negociació, que jo crec que això demostra que, quan hi ha projectes concrets i propostes concretes sobre les quals podem parlar, sí que podem arribar a acords en matèria de llengua.

I en tercer lloc, sobre la proposta de resolució, clar, a nosaltres ens agrada definir el català en el món digital com la història d'un èxit. És a dir, el català al final, per nombre de parlants, és la 75a llengua del món, però en el món digital, depenent de si avaluem l'ús que es fa en els cercadors o la presència a les xarxes socials, etcètera, sempre estem des de..., en els cercadors hem arribat a estar en la desena llengua en el món digital, ens hem mogut fins al vint, però en el còmput més global, l'anàlisi que va fer Softcatalà, estem com la quarantena, la llengua número quaranta més popular en el món digital. Per tant, aquesta és una història d'èxit.

És una història d'èxit, a més a més, tenint en compte que tenim un estat en contra. Tenim un estat que durant tantíssims segles, durant més de tres-cents anys, s'ha dedicat precisament a focalitzar en la manera de minoritzar i de destruir la llengua catalana. I per tant, a nosaltres ens agradaria definir el paper que ha de tenir la llengua en el món digital com d'oportunitat, d'una enorme oportunitat. De fet, és un dels grans reptes que tenim, la nostra llengua i totes les llengües en aquest segle XXI, que és la presència que tindrem en el món digital, les nostres llengües,

específicament a les xarxes socials, a les plataformes. I el que ens trobem, que és on la diputada Navarro hi posava l'accent, és la presència del català a les interfícies d'aquestes plataformes digitals i de les xarxes socials.

I primer, per tant, el que proposem en aquesta proposta de resolució és que, efectivament, existeixi un diagnòstic, que el Govern faci una feina per saber exactament quina és aquesta situació i, a continuació, impulsar el paper del Govern en la relació, en l'explicació, en la promoció de la llengua amb les grans empreses tecnològiques. Específicament, el punt 1 refereix a les principals empreses d'aquest món, Meta, que inclou Facebook, Instagram i WhatsApp, TikTok, Google, LinkedIn i YouTube.

I ens sembla que també hi ha un punt 4, que complementa aquesta feina, aquesta presència del català, que és el que també volíem destacar, que és, des del Govern, també augmentar la dotació pressupostària de subvencions destinades a creadors de contingut que produeixen materials audiovisuals, informatius i culturals en català per les xarxes socials i altres plataformes digitals.

A nosaltres ens agrada destacar d'aquesta proposta de resolució que l'ha escrit algú i l'ha pensat algú que sap que és possible, que ens podem asseure i que podem parlar d'aquesta qüestió i que el Govern, aprofitant la seva feina a l'exterior, que com sabeu nosaltres hem fet molta oposició i som molt crítics en moltes qüestions, ens sembla que en aquest cas fer d'oposició propositiva i fer aquest acompanyament al Govern en aquestes relacions i la pròpia diputada Anna Navarro s'ha ofert amb els seus contactes, les experiències de trenta anys a Silicon Valley, precisament per aconseguir aquests contactes i per poder fer que en aquest sentit puguem fer una feina propositiva, constructiva i amb resultats concrets pel que fa a la llengua.

Per tant, agrair per avançat a tots els grups parlamentaris i diputats que hi estareu a favor. I als sospitosos habituals dir-los que ens impulsen també en fer aquesta feina encara més i millor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per haver presentat esmenes, té la paraula el Grup dels Socialistes i Units per Avançar, la diputada Gisela Navarro i Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies, presidenta. Bé, bon dia a tothom. Benvinguda aquesta proposta de resolució per part del grup de Junts i també de l'expertesa de la diputada Navarro, perquè creiem que és un tema molt adient i molt actual. Per què? Doncs ja s'ha explicat en aquesta comissió, nosaltres vetllem per la llengua catalana en totes les esferes i en totes les dimensions, i aquesta és una dimensió molt important per a l'impacte que tenen les xarxes socials en la nostra vida. Les xarxes socials, que a més nosaltres, i alguns dels diputats i diputades que aquí som, també participem de la Comissió d'Educació i que estem com repensant quin és el paper de les xarxes socials, o com incideix el consum no responsable de les xarxes socials als joves, als nens i nenes i també als adults, perquè el consum no responsable..., no es salva ningú.

Però dit això, les xarxes socials també tenen un altre impacte. Fan d'altaveu, són referències culturals, socials i polítiques, que fa trenta anys les teníem la gent gràcies a la televisió, o gràcies a les revistes i la premsa, i que avui jugant un paper fonamental en les nostres vides. Tothom ha recordat moltes vegades l'impacte, i parlo del català, l'impacte de l'efecte *Bola de Drac*, fa vint anys, i com els nens i nenes podien jugar en català gràcies a aquells dibuixos. I avui dia, les xarxes socials també tenen un paper molt fonamental en aquesta dimensió. Per tant, benvinguda aquesta proposta.

Tot el que la proposta també recull –i el diputat en feia esment–, les campanyes, les convocatòries per incentivar els creadors i les creadores en català, i la interlocució i la negociació amb les grans plataformes, que al final necessitem..., ja ho deia també el conseller, no?, quan ens explicava els diferents horitzons del pacte, l'Horitzó 7 i 8 feia també referència al que en aquesta proposta de resolució estem parlant.

Com també ha dit el diputat, el PSC hem presentat dues esmenes i agraeixo moltíssim la predisposició a arribar a aquest consens, que ha estat molt fàcil i també només dir en aquests segons que em queden, que això és una feina de Govern, és una feina de tot el país, però també és una feina individual. Quan parlem de xarxes

socials, si tots els que estem aquí i tothom que coneixem intentem gastar una mica de temps diari en el Youtube en català o seguint seguidors en català, l'algoritme també proposarà cada cop més impacte. Per tant, està en les mans de tothom i emplacem també a tothom que aportí el seu gra de sorra.

Per tant, per tot això votarem que sí a aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula la senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Bé, compartim la proposta de resolució. És una evidència que si volem que els joves utilitzin la llengua catalana més enllà dels espais formals, cal promoure i hem de generar aquests referents en català, tant amb els àmbits de lleure i de comunicació entre els joves, que són les xarxes socials i les plataformes digitals. I precisament per això es va endegar una feina important l'anterior legislatura per la promoció de l'ús i sobretot a les xarxes. Es va voler visibilitzar els creadors a través dels mitjans públics, les beques també a creadors de contingut que es van crear.

La jornada d'èxit, d'un èxit absolut i rotund, la trobada d'influenciadors, La Troca, a nivell dels Països Catalans i també tot un seguit d'actuacions fermes i valentes, com la promoció del cinema infantil en català, l'impuls a la línia de doblatge en català a les plataformes, la reutilització dels doblatges existents, la creació d'una nova línia de subvencions per incloure al català als videojocs i també la línia de subvencions per la incorporació del català en productes tecnològics.

Però realment si el que volem és que aquestes empreses tecnològiques apostin per incloure al català els seus serveis i a les seves interfícies, tal com proposa aquesta proposta de resolució, primer cal que aquestes empreses visibilitzin que Catalunya aposta per la presència del català en l'àmbit digital. I pensem que l'exemple més clar el tenim amb els compromisos i les mesures que planteja el Pacte Nacional per la Llengua. Un milió d'euros en subvencions per la incorporació de la llengua en

productes tecnològics, la creació d'eines i recursos lingüístics específics pels professionals i equipaments a les xarxes socials i altres canals.

També tota una normativa en l'àmbit digital que ha de preservar el dret d'usar-hi el català i aquest pla d'impuls que fa uns minuts el mateix conseller ens parlava, sobre el pla d'impuls al català en l'àmbit audiovisual i els 2 milions d'euros per nodrir una plataforma de continguts educatius en català. Per tant, Catalunya ha de visibilitzar que aposta pel català, perquè aquestes empreses tecnològiques ho vegin clar.

Per tant, votarem a favor de tots els punts. Ja he dit que compartíem el contingut i que va en la línia d'aquests horitzons que s'estan treballant. Però també dir-los que el català demana alçada de país i no absències en la seva defensa. I que les propostes de resolució ajuden, i ajuden, ajuden molt, però no són suficients i cal apostar per grans consensos, com ha estat el Pacte Nacional per la Llengua.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula el senyor Pau Ferran Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Avui tornem a tractar la qüestió del català en l'àmbit digital i nosaltres no podem fer res més que reiterar tot el que anem comentant comissió rere comissió i és que nosaltres som uns fermes defensors de la llibertat lingüística en tots els àmbits, perquè a Catalunya tenim dues llengües pròpies, el català i el castellà. I aquesta llibertat lingüística s'ha de poder emprar i desenvolupar en qualsevol faceta de la vida. En l'educació, per exemple, on tots vostès neguen la llibertat i incompleixen les sentències judicials. En cultura, on obvien també tota la cultura catalana que es fa en castellà, i que té grans exponents reconeguts nacional i internacionalment, i que són menys tinguts per tota l'esfera mediàtica, política, i institucional catalana, i també, efectivament, en altres àmbits com pot ser el digital.

I aquesta proposta de resolució ens genera dubtes tal com està concebuda. En el punt 1 es demana exigir a les principals empreses tecnològiques que incloguin el català. Nosaltres entenem que a una empresa no se li pot exigir res, en tot cas se li

pot demanar, se li pot instar però en cap cas exigir. I, per tant, quedem pendants de l'admissió de l'esmena del PSC per acabar de definir el nostre vot.

A la resta de punts no hi podem donar suport perquè seguim incorporant estudis, infraestructura i més subvencions, única i exclusivament pel català, i seguir menystenint, com sempre, el castellà que també, com dic, és llengua pròpia de Catalunya.

I sí que m'agradaria acabar amb una reflexió. I és que, com dic, tenim dues llengües que són cooficials, naturals i pròpies de Catalunya. I el que no podem permetre són lliçons d'aquells que reneguen i marginen constantment una part dels ciutadans de Catalunya. Perquè, més enllà de les polítiques excloents que vostès duen a terme en tots els àmbits i que, per cert, han estat nefastes pel català..., la senyora Segovia, en la seva intervenció anterior a la compareixença del conseller, ha tornat amb el mantra tan estès que nosaltres som anticatalans. I miri, senyora Segovia, els anticatalans són vostès, que neguen la realitat social i lingüística de Catalunya, i que somien i dediquen tots els seus esforços en expulsar de la vida pública i social la meitat dels catalans que són castellanoparlants.

I no hi ha res més anticatalà que no reconèixer Catalunya tal i com és. I si estem tan equivocats, podrien utilitzar vostès el castellà en alguna de les seves intervencions parlamentàries, per no ser sospitosos de res, com deia el senyor Dalmases, que no sé aquí qui és el sospitós d'alguna cosa. Nosaltres podem utilitzar totes les llengües indistintament, perquè ens intentem assemblar al màxim possible a la realitat...

Fitxer 9

social de Catalunya. Però com veuen..., segueixin perpetuant amb la seva política lingüística i l'única cosa que acabaran d'aconseguir és extingir l'ús del català.

Però quan això passi, no vinguin a nosaltres a demanar-nos explicacions perquè fa molt temps que els estem avisant d'això.

Moltes gràcies.

La presidenta

D'acord, gràcies, diputat. A continuació és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, amb el senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Bé, nosaltres votarem evidentment en contra d'aquesta proposta de resolució, perquè és un clar exemple d'imposició, totalitarisme, és un atemptat a la llibertat de triar una de les dues llengües que cadascú dels catalans té aquí a casa nostra, i que són les dues llengües majoritàries oficials, maternes, el català i el castellà, amb la qual cosa ens sorprèn moltíssim el punt 3, per exemple, «Per tal d'encoratjar els usuaris i creadors de contingut a generar i consumir continguts en aquesta llengua.»

No sé si ho faran amb fuetades o amb multes econòmiques, com fan la Generalitat aquells comerços, aquelles botigues que retolen en castellà i que recordin, pels que dubten que el castellà és una llengua minoritzada actualment, en Ple segle XXI aquí, a casa nostra, a Catalunya, recordin que ja ha recaptat la Generalitat mig milió d'euros en la passada campanya, amb multes lingüístiques. Bé, per tant nosaltres som a partir de sempre de la llibertat de tria d'una llengua. Estem en contra absolutament de tota imposició totalitària. I això és paradigmàtic, aquesta PR és un paradigma de la aplicació totalitària i l'ús partidista d'una llengua amb altres intencions, amb la qual cosa nosaltres no estarem d'acord i votarem en contra.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, amb la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, perquè efectivament compartim la preocupació per com el poc ús del català a les xarxes socials és un dels elements que fan que hi hagi aquest retrocés de l'ús social del català, especialment entre la gent més jove.

I en resposta al diputat del Partit Popular, li explicaré que la meua llengua materna és el castellà, la llengua materna de la meua mare és el castellà, perquè va néixer a

Extremadura, la llengua materna del meu pare és el castellà, perquè va néixer a la Comunitat Valenciana, però a la zona d'interior, a Utiel Requena, on es parla castellà. La llengua de relació meua amb tota la meua família és el castellà, excepte amb la meua filla, que parlo en català.

I si jo faig les meves intervencions en català al Parlament de Catalunya és perquè és el Parlament de Catalunya, i crec que haig de fer-ho amb la llengua pròpia de Catalunya, no perquè no sàpiga parlar el castellà, ni perquè no vulgui parlar el castellà, és perquè la meua llibertat d'elecció de la llengua amb la qual em comunico fa que al Parlament de Catalunya jo esculli parlar en català. He viscut dotze anys a l'Equador, com es pot imaginar el meu domini del castellà és més que suficient. Ara, això sí, faig un acte polític de defensa de la llengua pròpia de Catalunya, que és el català, perquè del castellà ja tinc molts espais on fer-la servir.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra, amb la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Sí, breument, per manifestar el nostre vot positiu a tots els punts de la proposta de resolució

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies. Entenem, diputat, que sí que accepten les..., ha de dir, les esmenes...

Francesc de Dalmases i Thió

Sí, ho he dit anteriorment, que acceptem les esmenes. També anunciem que això no és només un acord que pugui semblar només bonic, sinó que ja anunciem que d'aquí a dotze mesos, la primavera del 2026, demanarem una altra vegada la compareixença del responsable d'aquesta qüestió del departament, perquè ens expliqui com s'ha dut a terme el que proposa aquesta resolució.

I dir, finalment, que el parlamentarisme ve de parlar, ve de poder penjar a les xarxes les nostres intervencions, però també hauria d'anar a escoltar. Quan nosaltres hem presentat aquesta proposta de resolució, hem dit que hi hagués l'oportunitat a les xarxes socials i a les plataformes que hi hagués una interfície que inclogués el català. Per tant, no hi ha altra llibertat més gran, i no hi ha manera millor de creure en el plurilingüisme que és que hi hagi l'oportunitat que tothom pugui trobar la seva llengua en aquestes plataformes i en aquestes xarxes.

Per tant, parlar aquí d'imposició jo crec que queda molt bé pel tall de xarxes, però és pervertir absolutament l'esperit i la voluntat d'aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, diputat.

A continuació procedirem a la votació... (*Remor de veus.*) Demanava votació separada d'algun punt? Punt 1.

Pau Ferran Navarro

Votació separada del punt 1.

La presidenta

Punt 1, d'acord, molt bé.

Doncs votarem ara el punt 1 (*Veus de fons.*) Amb l'esmena incorporada, sí, clar.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Molt bé. Aquest punt queda aprovat per 13 vots a favor, 1 en contra i 2 abstencions.

El punt 2.

Vots a favor?

Són 13 vots a favor.

Vots en contra?

Tres vots en contra.

Per tant, queda aprovat aquest segon punt de la proposta de resolució.

I amb això...(Veus de fons.) La resta de punts, sí, la resta de punts.

Vots a favor?

Tretze vots a favor.

Vots en contra?

Tres vots en contra.

Per tant, la resta de punts també queden aprovats.

(Veus de fons.) Queda aprovada la resolució.

Molt bé, doncs amb aquesta votació, cloem avui aquesta sessió de la comissió.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT